

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ZAMOJSKIEGO Nr 10/87

Zamość dn. 16 maja 1988 r.

TREŚĆ:

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zamościu

- Poz. 68 — Nr XX/135/87 z dnia 30 marca 1987 r. w sprawie Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 oraz planu finansowania zadań województwa na lata 1986—1990.
69 — Nr XXII/150/87 z dnia 29 maja 1987 r. w sprawie powiększenia dochodów Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Kultury.
70 — Nr XXII/152/87 z dnia 29 maja 1987 r. w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Funduszu Młodzieży

Poz. 68

UCHWAŁA NR XX/135/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zamościu z dnia 30 marca 1987 roku

w sprawie Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 oraz Planu Finansowania zadań województwa na lata 1986—1990.

Na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41 poz. 185 z późn. zmianami), art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 roku o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51) oraz art. 29 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 roku — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) — Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu opinii Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Zagospodarowania Przestrzennego i Gospodarki Finansowej WRN uchwała co następuje:

§ 1.

1. Uchwała się Wojewódzki Plan Społeczno-Gospodarczy na lata 1986—1990 w dziedzinach bezpośrednio zarządzanych przez rady narodowe, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.
2. Przyjmuje się zamierzenia i kierunki działań na lata 1986—1990 samodzielnie i samorządnie działających na terenie województwa zamojskiego instytucji i ogniw gospodarczych zawarte w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała się Plan Finansowania zadań na lata 1986—1990, stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Za podstawowe cele wojewódzkiej polityki społeczno-gospodarczej w latach 1986—1990 uznaje się:

- 1) zapewnienie poprawy warunków życia mieszkańców województwa, w tym szczególnie na terenach wiejskich;
- 2) tworzenia na terenie całego województwa dogodnych warunków dla rozwoju jednorodzinnego oraz uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego;
- 3) zapewnienie właściwej ochrony naturalnego środowiska człowieka;
- 4) dążenie do lepszego wykorzystania dobrych naturalnych warunków do rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej;
- 5) spowodowanie poprawy sytuacji w zakresie zagospodarowania surowców rolniczych a głównie zboża, mleka, buraków cukrowych.
2. Za główne warunki realizacji powyższych celów uznaje się:

- 1) zwiększenie środków inwestycyjnych na budowę wodociągów wiejskich, na poprawę zasilania wsi w energię elektryczną, na likwidowanie niedoborów wody i ciepła w zaopatrzeniu ludności miast, na budowę szkół podstawowych, przedszkoli, przychodni i ośrodków zdrowia;
- 2) inspirowanie mieszkańców województwa do podejmowania i rozwiązywania lokalnych potrzeb w drodze czynów społecznych;
- 3) wybudowanie I etapu szpitala wojewódzkiego i polepszenie warunków funkcjonowania szpitali istniejących;
- 4) utrzymanie conajmniej 50% udziału indywidualnego budownictwa mieszkaniowego w globalnych efektach mieszkaniowych, zwiększenie budownictwa jednorodzinnego w miastach, w tym głównie w Zamościu, Hrubieszowie, Szczepleszynie oraz szersze wejście z uspołecznionym budownictwem mieszkaniowym do ośrodków gmin;
- 5) podejmowanie działań dla zapewnienia czystości wód powierzchniowych;
- 6) zwiększenie poziomu nawożenia mineralnego i wapniowania gleb oraz przyspieszenie postępu biologicznego w rolnictwie;
- 7) budowę elewatora zbożowego wraz z młynem w Lubyczy Królewskiej oraz modernizację i rozbudowę istniejących w województwie spichrzy i magazynów zbożowych;
- 8) budowę mleczarni w Bilgoraju i podjęcie rozbudowy zakładów mleczarskich w Żółkiewce i Tomaszowie Lubelskim;
- 9) budowę cukrowni z wydziałem kwasu cytrynowego w Tyszowcach.

§ 4.

1. Ustala się podział otrzymanych z Komisji Planowania przy Radzie Ministrów 11,8 mld zł nakładów na inwestycje w latach 1986—1990 w sposób następujący:
 - 1) rolnictwo — 5,0 mld zł — 42%
w tym: budownictwo drogowe — 0,5 mld zł
 - 2) gospodarka komunalna i komunalne budownictwo mieszkaniowe — 3,7 mld zł — 32%

- 3) oświata i wychowanie — 2,1 mld zł — 18%
4) ochrona zdrowia — 1,0 mld zł — 8%
1. Ponad powyższe wielkości mogą być realizowane inwestycje w ramach środków będących na rachunkach funduszy celowych w ramach czynów społecznych ludności wsi i miast.
3. Imienny wykaz inwestycji dopuszczonych do realizacji w latach 1986—90 w ramach środków, o których mowa w pkt. 1 i 2 zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 5.

Zobowiązuje się Wojewodę Zamojskiego do:

1. Opracowania szczegółowych programów zabezpieczających realizację celów i zadań WPSG na lata 1986—1990 w poszczególnych dziedzinach.
2. Opracowanie kompleksowego scenariusza rozwoju potencjału wykonawczego budownictwa i produkcji materiałów budowlanych gwarantujących realizację zamierzeń inwestycyjnych w całej gospodarce województwa.
3. Nasilenie działań kontrolnych w stosunku do zakładów przemysłowych w celu eliminowania ich niekorzystnego wpływu na stan środowiska naturalnego
4. Zdyscyplinowania procesów inwestycyjnych w celu zapewnienia terminowego oddawania inwestycji.
5. Podejmowania starań we właściwych organach i jednostkach szczebla centralnego o:
 - 1) lepsze zaopatrzenie rolnictwa w środki do produkcji rolnej, rynku w materiały budowlane, przedsiębiorstw budowlanych w środki techniczne warunkujące wzrost mocy wykonawczych;
 - 2) uzyskanie zwiększenia nakładów inwestycyjnych Urzędu Wojewódzkiego.
6. Proponowania uzasadnionych zmian w planie pięcioletnim w trakcie opracowywania projektów wojewódzkich planów rocznych w przypadku odmiennego niż założono kształtowania się społeczno-gospodarczych uwarunkowań rozwojowych.
7. Dokonywania korekt dochodów i wydatków o skutki zmian cen urzędowych, taryf, opłat, wynagrodzeń, za-

Załącznik Nr 1

I. UWARUNKOWANIA ROZWOJOWE ORAZ CELE I ZADANIA WOJEWÓDZKIEGO PLANU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO NA LATA 1986—1990

Warunki naturalne i stan zagospodarowania województwa zamojskiego określają jednoznacznie, że podstawą rozwoju społeczno-gospodarczego województwa, w najbliższej perspektywie czasu będzie rolnictwo.

Ta główna baza rozwojowa może być wspomagana przez turystykę, wykorzystującą istniejące w województwie zalety i walory Roztocza.

Programując strategię społeczno-gospodarczą województwa zamojskiego, do 1990 roku, należy obok walorów naturalnych, uwzględnić także uwarunkowania rozwojowe krajowe i wojewódzkie.

Z Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 wynika, że w tych latach będą ograniczone możliwości rozwoju, zwłaszcza od strony materiałowej i finansowej.

Wykonane natomiast w województwie analizy i prace przedplanistyczne wskazują, że:

- **po pierwsze** — istnieje nadmierny odpływ ludności ze wsi. Powodowane jest to niskim poziomem jakości życia na wsi oraz słabym szeroko rozumianym wyposażeniem rolnictwa i wsi. W rezultacie stan ten zniechęca

sad opodatkowania w toku corocznego planowania budżetowego.

8. Zapewnienia działań gwarantujących pełną realizację zadań zawartych w wojewódzkim programie efektywności wykorzystania surowców, materiałów, paliw i energii na lata 1986—1990 oraz poszukiwania możliwości i tworzenia warunków do ich rozszerzania.

§ 6.

Zobowiązuje się Wojewodę Zamojskiego do:

- 1) rozpatrzenia opinii Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i uwzględnienia wynikających z niej wniosków w trakcie opracowywania kolejnych planów rocznych;
- 2) uwzględnienia w trakcie realizacji planu wniosków wynikających z opinii poszczególnych komisji i zbiorczej opinii Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Zagospodarowania Przestrzennego i Gospodarki Finansowej WRN oraz wniosków i uwag wynikających z dyskusji na sesji.

§ 7.

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Zamojskiemu.

§ 8.

Nadzór nad realizacją uchwały powierza się komisjom stałym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 9.

O przebiegu realizacji niniejszej uchwały Wojewoda Zamojski będzie informował Wojewódzką Radę Narodową na sesjach poświęconych uchwaleniu wojewódzkich planów rocznych w okresie lat 1986—1990.

§ 10.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zamojskiego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1986 roku.

Wojewódzkiej Rady Narodowej
Przewodniczący
Mieczysław Janisławski

- młodych mieszkańców do pracy w rolnictwie i życia na wsi,
— **po drugie** — w przemyśle rolno-spożywczym występuje zbyt duży niedobór mocy przetwórczych, co w efekcie hamuje rozwój produkcji rolniczej, zwłaszcza roślinnej,
— **po trzecie** — jest niedostatecznie rozwinięta infrastruktura techniczna i socjalna
— **po czwarte** — są skromne zasoby wodne, a jednocześnie wody powierzchniowe są znacznie zanieczyszczone.

W sytuacji istniejących uwarunkowań oraz przewidywanych ograniczonych możliwości rozwojowych i koniecznych wyborów, za podstawowe cele Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 uznaje się:

- **cele społeczne** — spowodowanie poprawy warunków życia mieszkańców województwa, w tym zwłaszcza na terenach wiejskich, co warunkuje zatrzymanie młodzieży w województwie i w rolnictwie,
— **cele gospodarcze** — spowodowanie poprawy sytuacji w zakresie zagospodarowania i przetwórstwa surowców rolniczych oraz lepszego wykorzystania potencjalnych warunków rozwoju rolnictwa.
- Powyższe cele społeczne i gospodarcze planu pięcioletniego osiągnąć będą głównie poprzez:
- poprawę wyposażenia w infrastrukturę techniczną i społeczną szczególnie na terenach wiejskich,

- zwiększenie miejsc pracy w ośrodkach gmin i rozwój ośrodków obsługi rolnictwa i wsi,
- rozwój bazy magazynowej i przetwórstwa rolno-spożywczego w branżach o największych w tym zakresie potrzebach,
- wdrażanie w rolnictwie postępu biologicznego i agrotechnicznego,
- tworzenie warunków do rozwoju i powiększania zdolności wykonawczych budownictwa.

Podstawę do opracowania Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 stanowił Wojewódzki Program Wyborczy na okres lat 1984—1988.

Jako czynnik wspomagający realizację zadań zawartych w WPSG na lata 1986—1990, służyć będzie opracowany „Wojewódzki program działań na rzecz poprawy efektywności wykorzystania surowców, materiałów, paliw i energii na lata 1986—1990”.

II. INSTRUMENTY REALIZACJI CELÓW WPSG NA LATA 1986—1990

Podstawowymi instrumentami w realizacji celów wojewódzkiego planu 5-letniego na lata 1986—1990 będą:

- polityka inwestycyjna,
- polityka w zakresie przestrzennego zagospodarowania województwa,
- polityka zatrudnienia.

1. POLITYKA INWESTYCYJNA

1.1. Założenia polityki inwestycyjnej

Głównym instrumentem w realizacji strategii rozwoju województwa zamojskiego i celów społeczno-gospodarczych planu pięcioletniego, będzie polityka inwestycyjna.

Jest ona jednak zdeterminowana środkami finansowymi i możliwościami wykonawczymi. W tej sytuacji obowiązywać będzie konieczność stosowania selektywnej polityki inwestycyjnej, co oznacza przesunięcie mniej pilnych potrzeb i postulatów na okres późniejszy.

W obszarze produkcji materialnej założenia polityki inwestycyjnej podporządkowuje się jednemu głównemu celowi, jakim jest złagodzenie problemów związanych z zagospodarowaniem surowców rolniczych.

Realizacja tego celu wymagać będzie dobrożenia technicznego wojewódzkich przedsiębiorstw budowlanych i włączenie ich do wykonawstwa inwestycji w gospodarce żywnościowej oraz przejściowego ograniczenia nowych inwestycji w nie rolniczych gałęziach przemysłu.

W sferach życia społecznego założenia polityki inwestycyjnej kieruje się przede wszystkim na kompleksy problemów poprawiających warunki życia ludności wiejskiej oraz stymulujących jakościowy rozwój miast i zachowujących w dobrym stanie naturalne środowisko życia człowieka.

Działalność inwestycyjna w gospodarce uspołecznionej województwa prowadzona będzie w oparciu o środki finansowe będące w dyspozycji rad narodowych, o własne środki jednostek gospodarczych i instytucji, a także o kredyty bankowe i dotacje budżetowe na inwestycje centralne.

Realizacja założeń polityki inwestycyjnej województwa dokonywana będzie poprzez:

- odpowiednio kształtowaną strukturę inwestycji rad narodowych,
- oddziaływanie administracji państwowej na zakres i strukturę inwestycji jednostek gospodarczych, instytucji,
- odpowiednią politykę wobec inwestorów starających się o lokalizację na terenie województwa zamojskiego nowych zakładów produkcyjnych.

Zakłada się, że w latach 1986—1990 nastąpi ożywienie w zakresie inwestowania przez ludność.

Pożądanymi i popieranymi kierunkami indywidualnego inwestowania będą: budownictwo produkcyjne i mechanizacja w rolnictwie, budownictwo usługowo-produkcyjne w rzemiośle oraz budownictwo mieszkaniowe w miastach i na terenach wiejskich.

1.2. Działalność inwestycyjna rad narodowych

Podstawowa działalność inwestycyjna WRN i rad narodowych stopnia podstawowego prowadzona będzie w oparciu o możliwości inwestowania wynikające z ustaleń Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 i Centralnych Planów Rocznych, w oparciu o środki finansowe gromadzone w województwie na rachunkach różnych funduszy celowych i w oparciu o czyny społeczne mieszkańców województwa.

1) środki z planu inwestycyjnego:

W NPSG określono dla województwa zamojskiego na lata 1986—1990 możliwość zainwestowania na sumę 11,8 mld zł*).

Zgodnie z uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 26 czerwca 1985 roku w sprawie wyboru wariantu założeń do WPSG na lata 1986—1990, powyższy limit inwestycyjny podzielno w oparciu o III wariant założeń, mówiący o zapewnieniu równomiernego inwestowania w podstawowych dziedzinach gospodarki zarządzanych przez rady narodowe.

Powyższa struktura inwestycji zapewnia realizację najpilniejszych potrzeb w poszczególnych dziedzinach gospodarki

W rolnictwie umożliwi to zwiększenie inwestowania przede wszystkim w zakresie budowy wodociągów na wsi i poprawy warunków zasilania w energię elektryczną oraz w budownictwie drogowym.

W oświacie daje możliwość zwiększenia budowy szkół podstawowych i przedszkoli.

W ochronie zdrowia uwzględni budowę brakującej ilości gminnych ośrodków zdrowia oraz poprawę warunków funkcjonowania istniejących szpitali.

W gospodarce komunalnej i ochronie środowiska uwzględni znaczne zainwestowanie w infrastrukturę komunalną w okresie istnienia województwa i zabezpiecza przygotowanie terenów dla planowanego do 1990 roku budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego

Ustala się, że nowe inwestycje w poszczególnych dziedzinach rozpoczynane będą przy następujących kryteriach.

- najwyższa efektywność ekonomiczna i społeczna inwestycji, co oznacza preferowanie zadań o niskich kosztach jednostkowych i posiadających zapewnienie ich sprawnej realizacji w ustalonych cyklach budowy,
 - skala wpływu efektów inwestycji na poprawę warunków życia ludności na wsi i w miastach,
 - preferowanie obiektów sieci podstawowej (szkoły podstawowe, ośrodki zdrowia) przed obiektami o dużym promieniu oddziaływania, jak: szkoły średnie, szpitale.
- Decyzje w sprawie realizacji nowych inwestycji podejmowane będą w wojewódzkich planach rocznych, po uzgodnieniu z władzami miast i gmin.

2) fundusze celowe:

Ocenia się, że na cele rozwojowe w latach 1986—1990 Wojewódzka Rada Narodowa dysponować będzie środkami finansowymi w kwocie około 6,4 mld zł*), będącymi na rachunkach funduszy celowych, z tego przypadając będzie na:

- Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia — 2,3 mld zł

*) według poziomu cen z roku 1984.

*) szacunki funduszy celowych, dotacji na popieranie czynów społecznych i remonty kapitalne podane są wg poziomu cen z 1984 r.

w tym: dotacje centralne na budowę szpitala wojewódzkiego	— 2,1 mld zł
— Fundusz Przeciwalkoholowy	— 300 mln zł
— Fundusz Ochrony Środowiska	— 500 mln zł
— Fundusz Gospodarki Wodnej	— 280 mln zł
— Fundusz Rozwoju Wodociągów i Kanalizacji w Miastach	— 260 mln zł
— Fundusz Gospodarki Gruntami i Gospodarki Mieszkaniowej (w zakresie komunalnego budownictwa mieszkaniowego)	— 1,0 mld zł
— Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych	— 700 mln zł
— Fundusz Rozwoju Kultury	— 500 mln zł
— Fundusz Prewencyjny PZU	— 500 mln zł
— Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki	— 360 mln zł

Wymienione środki finansowe wykorzystywane będą na finansowanie nowych inwestycji, popieranie czynów społecznych, na kapitalne remonty.

Decyzje w sprawie rozdysponowania środków funduszy celowych podejmowane będą w wojewódzkich planach rocznych na wnioski władz miast, gmin.

3) czyny społeczne:

Ocenia się, że w skali pięciolecia 1986—1990 realna wartość czynów społecznych na terenie województwa zamojskiego powinna wynieść około 5 mld zł (około 1 mld rocznie).

Szacuje się, że w latach 1986—1990 dotacja ze szczebla wojewódzkiego na popieranie czynów społecznych w miastach, gminach wyniesie łącznie około 2 mld zł i obejmować będzie środki budżetowe, środki funduszy celowych i środki prewencyjne PZU.

Zgodnie z istniejącym prawem, kompetencje w zakresie podejmowania inwestycji czynowych w miastach i w gminach należą do miejskich i gminnych rad narodowych oraz naczelników miast i gmin.

Jednakże podejmowanie decyzji o rozpoczynaniu inwestycji czynowych musi być oparte na wszechstronnej analizie możliwości finansowych miasta, gminy.

Pomoc finansowa ze szczebla wojewódzkiego kierowana będzie na inwestycje czynowe: w drogownictwie, w oświacie, w ochronie zdrowia, w zaopatrzeniu ludności w wodę, w ochronie przeciwpożarowej, w kulturze i inne wpisane do rejestru właściwego wydziału Urzędu Wojewódzkiego. Szacuje się, że na poszczególne dziedziny pomoc ta wyniesie: oświata — 500 mln zł, drogownictwo — 740 mln zł, pożarnictwo — 320 mln zł, ochrona zdrowia — 160 mln zł, gospodarka wodna — 150 mln zł, kultura i sztuka — 50 mln zł, kultura fizyczna — 50 mln zł, gospodarka komunalna — 30 mln zł.

Ostateczne wielkości dotacji ustalone będą w wojewódzkich planach rocznych.

Istniejące tendencje do nadmiernego rozszerzenia frontu inwestycji czynowych wymagać będą zastosowania zastrzeżonych kryteriów w odniesieniu do rozpoczynania inwestycji czynowych.

4) remonty kapitalne:

Niezmierzalnym ważnym zadaniem w działalności rad narodowych i terenowych organów administracji państwowej jest troska o utrzymanie bazy w zarządzanych dziedzinach gospodarki.

Szacuje się, że w latach 1986—1990 na kapitalne remonty przeznaczy się sumę około 4,5 mld zł środków finansowych, z tego do dyspozycji miejskich, gminnych rad narodowych kwotę około 2,5 mld zł. Szacunki powyższe nie ujmują środków na remonty obiektów kultury, które finansowane są Funduszem Rozwoju Kultury i które w latach 1986—1990 wyniosą około 350 mln złotych. Przewiduje się, że

wielkość środków na kapitalne remonty wyniesie: oświata: — 1,3 mld zł, gospodarka komunalna — 1,0 mld zł, pożarnictwo — 0,1 mld zł, kultura fizyczna — 0,1 mld zł, pozostałe — 0,5 mld zł.

Decyzje w sprawie wykorzystania środków na kapitalne remonty w miastach, w gminach należą do miejskich i gminnych rad narodowych.

5) zakupy inwestycyjne nie związane z budownictwem inwestycyjnym:

Zakupy gotowych dóbr inwestycyjnych nie związanych z budownictwem inwestycyjnym, dokonywane ze środków budżetowych rad narodowych, finansowane będą w sposób następujący:

a) ze środków Wojewódzkiej Rady Narodowej:

- samochody bojowe straży pożarnych oraz sprzęt łączności i warsztatów,
- samochody transportu sanitarnego,
- urządzenia medyczne dla szpitali oraz przychodni specjalistycznych stopnia wojewódzkiego,
- środki transportu dla dowożenia dzieci do szkół,
- urządzenia i sprzęt dla szkół ponadpodstawowych,
- środki transportu dla administracji oraz urządzenia i sprzęt dla Urzędu Wojewódzkiego,
- urządzenia i sprzęt dla jednostek stopnia wojewódzkiego w kulturze i sztuce, w kulturze fizycznej i rolnictwie,

b) ze środków gminnych i miejskich rad narodowych:

- urządzenia i sprzęt do wiejskich i gminnych ośrodków zdrowia i przychodni miejskich oraz żłobków,
- wyposażenie dla przedszkoli i szkół podstawowych,
- urządzenia i wyposażenie dla placówek kultury i sztuki, kultury fizycznej i sportu,
- urządzenia i wyposażenie dla urzędów miast i gmin.

Środki finansowe potrzebne na realizację zakupów inwestycyjnych nie związanych z budownictwem inwestycyjnym, zabezpieczać będą w planach rocznych resortowe wydziały Urzędu Wojewódzkiego oraz miejskie i gminne rady narodowe.

6) realizacja planów inwestycyjnych i kapitalnych remontów:

W latach 1986—1990 szczególna uwaga zostanie zwrócona na zapewnienie terminowej i sprawnej realizacji planów inwestycyjnych i kapitalnych remontów rad narodowych.

Warunkiem włączenia do wojewódzkich planów rocznych nowych zadań inwestycyjnych i remontów kapitalnych, będzie kompleksowe i wyprzedzające ich przygotowanie od strony dokumentacji technicznej i terenowo-prawnej. Inwestycje i remonty o dużym zakresie rzeczowym, finansowym będą etapowane.

W trakcie realizacji zadań inwestycyjnych dopuszczać się będzie do zmian projektowych i użytkowych, jedynie podyktowanych zmianami różnego rodzaju norm oraz postępem naukowo-technicznym, których nie dało się przewidzieć na etapie projektowania.

Zwiększone zostaną wymagania wobec Wojewódzkiego Zarządu Inwestycji Rolniczych i Wojewódzkiej Dyrekcji Inwestycji oraz urzędów miast i urzędów gmin w zakresie poprawy sprawności działania i odpowiedzialności na etapie opracowania dokumentacji technicznej (kompleksowość, jakość, terminowość), przygotowania terenów pod inwestycje (terminowość wywłaszczeń i przekwaterowań) oraz w zakresie zapewnienia terminowych dostaw inwestorskich i współdziałania w zakresie realizacji inwestycji z przyszłymi użytkownikami i służbami specjalistycznymi.

Umocniane i rozwijane będzie Wojewódzkie Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego.

2. POLITYKA W ZAKRESIE PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA WOJEWÓDZTWA

Podstawowym zadaniem w latach 1986—1990 będzie zapewnienie wszystkim miastom i gminom ogólnych i szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego, umożliwiających prowadzenie działalności inwestycyjnej oraz opracowanie planu regionalnego do 1995 roku.

Polityka w zakresie wykorzystania przestrzeni województwa zamojskiego zorientowana będzie na rozwijanie rolnictwa i gospodarki żywnościowej, na zapewnienie ochrony środowiska i na wykorzystanie walorów województwa dla celów turystyki i wypoczynku.

W polityce lokalizacji inwestycji produkcyjnych preferowane będą: przemysł rolno-spożywczy oraz drobna wytwórczość. Rozmieszczanie tych zakładów dokonywane będzie na terenie całego województwa, w pierwszej kolejności w ośrodkach gminnych.

W odniesieniu do rozwoju innych branż przemysłu, stosowana będzie polityka selektywna preferująca modernizację zakładów istniejących i nie zezwalająca na lokalizację zakładów dużych uciążliwych dla środowiska.

Prowadzić się będzie racjonalną i oszczędną gospodarkę terenami.

Do zabudowy wykorzystane będą w pierwszej kolejności istniejące rezerwy terenów budowlanych oraz tereny zajęte przez zabudowę zużytą technicznie, przewidziane do przebudowy.

Do realizacji dopuszczane będą inwestycje posiadające kompleksowo rozwiązana ochronę środowiska naturalnego.

Umacniana będzie istniejąca sieć osadnicza na czele z Zamościem, jako głównym ośrodkiem województwa i pozostałymi miastami o funkcjach rejonowych ośrodków obsługi ludności.

W celu poprawy obsługi ludności miejskiej, w wytypowanych ośrodkach gmin (Żółkiewka, Turobin, Garbowiec, Tyszowce, Łaszczów, Józefów) zapoczątkuje się proces wyposażenia ich w instytucje usługowe, znajdujące się obecnie w miastach (specjalistyczne usługi zdrowotne, szkolnictwo ponadpodstawowe, specjalistyczne usługi bytowe, specjalistyczne branże handlu, specjalistyczna obsługa administracyjna i inne działalności).

Tempo rozwoju wytypowanych na ośrodki ponadgminne miejscowości uzależnione będzie przede wszystkim od miejscowej aktywności i inicjatyw społeczno-gospodarczych, które wspomagane będą ze szczytła wojewódzkiego odpowiedzialną pomocą.

Polityka społeczno-gospodarcza województwa ukierunkowana będzie na niwelowanie istniejących rejonowych różnicowań przestrzennych w rozwoju i na przeciwdziałanie występowaniu nieuzasadnionych różnicowań w poziomie i warunkach życia ludności pomiędzy miastami i pomiędzy gminami oraz między miastem i wsią.

3. POLITYKA ZATRUDNIENIA

Uwzględniając dotychczasowy przebieg procesów demograficznych w województwie prognozuje się, że w latach 1986—1990 następował będzie niewielki wzrost liczby ludności. W 1990 roku województwo zamojskie będzie liczyło około 494 tys. mieszkańców.

Ogólnemu wzrostowi ludności towarzyszyć będzie wzrost ludności miejskiej i spadek liczby mieszkańców na wsi. W końcu 1990 r. w miastach będzie mieszkało około 140 tys. osób, a na wsi 354 tys. osób. Przyrost ludności miejskiej będzie wynikał zarówno z przyrostu naturalnego i napływu migracyjnego do dotychczas istniejących miast, jak i zmian administracyjnych, polegających na uzyskaniu w 1987 r. praw miejskich przez miejscowość Tarnogród.

Wskaźnik urbanizacji wzrośnie do około 28,4% w 1990 roku, jednak województwo będzie nadal najsłabiej zurbanizowanym w kraju. Liczba mieszkańców miasta Zamościa w końcu 1990 roku powinna osiągnąć około 64 tys. mieszkańców.

Niewielkiemu wzrostowi liczby ludności województwa towarzyszyć będą różnokierunkowe zmiany w poszczególnych grupach wiekowych, według płci, a także w przekroju miasto—wieś.

W latach 1986—1990 nastąpi spadek liczby dzieci w wieku 0—2 lat o 2,8 tys. Do 1988 roku prognozuje się wzrost, a następnie spadek, liczby dzieci w wieku przedszkolnym. Natomiast nastąpi wzrost o 5,4 tys. liczby dzieci w wieku szkoły podstawowej i o 3,1 tys. liczby dzieci w wieku szkoły średniej.

Prognozuje się spadek liczby ludności województwa w wieku produkcyjnym o 2,8 tys. osób oraz wzrost o 3,9 tys. osób w wieku poprodukcyjnym.

W latach 1986—1990 następował będzie systematyczny spadek zasobów siły roboczej. Szacuje się, że w końcu 1990 roku zasoby siły roboczej województwa będą niższe o 3 tys. osób w stosunku do 1985 roku.

Ogólnemu spadkowi zatrudnienia towarzyszyć będzie wzrost zatrudnienia w gospodarce społecznej, zaś spadek w rolnictwie indywidualnym.

W tej sytuacji podstawowym celem polityki zatrudnienia w latach 1986—1990 będzie:

- racjonalne dysponowanie zasobami pracy i poprawa efektywności ich wykorzystania,
- przygotowanie i pozyskiwanie kadr dla potrzeb gospodarki województwa, w tym dla nowych zakładów i obiektów.

Osiągnięcie tak określonych na lata 1986—1990 celów w obszarze rynku pracy wymagać będzie przede wszystkim koncentracji działań na wywołaniu lepszego wykorzystania istniejących zasobów siły roboczej.

W ramach tych działań zamierza się przeprowadzić atestację i etatyzację stanowisk pracy, powszechnie wprowadzić motywacyjne systemy wynagradzania stymulujące wzrost wydajności pracy oraz powodujące poprawę dyscypliny i wykorzystania czasu pracy, a także poprawę struktury zatrudnienia.

Tworzone będą warunki do powstawania i funkcjonowania zakładowych zespołów gospodarczych, traktowanych jako istotny czynnik łagodzenia deficytu siły roboczej oraz wzrostu produkcji.

Zwrócona zostanie uwaga na możliwość łagodzenia niedoboru kadr poprzez wtórną aktywizację zawodową rencistów i emerytów, rozszerzenie produkcji w systemie nakładczym, a także tworzenie warunków do podejmowania pracy przez kobiety będące na urlopie wychowawczym.

Profilowanie kształcenia zawodowego i sterowanie zatrudnieniem uwzględniac będzie potrzeby wynikające z ogólnej strategii rozwojowej województwa z zastosowaniem preferencji w tym zakresie dla: budownictwa, oświaty, zdrowia i opieki społecznej, rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, rzemiosła (branże związane z usługami socjalnymi).

Z bilansu zapotrzebowania na kadry zawodowe wynika, że gospodarka województwa wymagać będzie w latach 1986—1990 wykształcenia, o pożądanej strukturze zawodowej, około 24 tys. absolwentów.

Pozyskiwanie i zatrudnienie w województwie kadr i fachowców społecznie niezbędnych (lekarze, nauczyciele, kadra inżynieryjno-techniczna) zamierza się prowadzić poprzez zaciśnienie i wprowadzenie stałych form współpracy administracji i jednostek gospodarczych z wyższymi uczelniami,

zwłaszcza z Lublina, Rzeszowa, Krakowa, Białej Podlaskiej oraz stosowania systemu preferencji i zachęt do podejmowania pracy, zwłaszcza na wsi (mieszkania, działki budowlane, stypendia itp).

Podjęte zostaną również działania zmierzające do rozszerzenia w województwie kształcenia na poziomie wyższym, tak w systemie stacjonarnym (nauczyciele, konserwatorzy zabytków), jak i w zaocznym.

Bilans zapotrzebowania na kadry z wykształceniem wyższym wskazuje, że działania jednostek gospodarczych i służb zatrudnienia powinny zapewnić zatrudnienie do 1990 roku 4200 osób.

Nowe miejsca pracy, zwłaszcza usługowe i spełniające funkcje lokalnej obsługi ludności, rozmieszczone będą na terenie całego województwa, z uwzględnieniem rejonów o największych nadwyżkach rąk do pracy i problemach demograficznych z pierwszeństwem ich lokalizacji w ośrodkach gminnych.

Szerzej wykorzystywane będą możliwości uzupełniania niedoboru kadr (zwłaszcza w budownictwie) poprzez zorganizowane stałe hufce pracy i inne zorganizowane formy pozyskiwania siły roboczej.

III. ROZWÓJ PRODUKCJI MATERIALNEJ

1. ROLNICTWO

Rolnictwo województwa zamojskiego — oparte na korzystnych walorach naturalnych, stanowiące główne źródło utrzymania dla ponad połowy mieszkańców, najefektywniej w kraju wykorzystujące trwałe środki produkcji — stanowi na przyszłość główną siłę i szansę rozwojową dla tego regionu. Wymaga jednak wieloaspektowego wsparcia, zwłaszcza zatrzymania młodzieży na wsi.

Polityka w rolnictwie województwa zamojskiego w latach 1986—1990 zorientowana będzie na:

- wprowadzenie i realizowanie zmian w strukturze inwestowania preferujących infrastrukturę na wsi, tj budowę dróg, budowę wodociągów, poprawę warunków zasilania w energię elektryczną,
- podniesienie poziomu wiedzy zawodowej rolników i kultury życia ludności na wsi,
- zapewnienie pełnego zagospodarowania ziemi,
- szersze i pełniejsze wprowadzenie postępu biologicznego, technicznego i technologicznego.

1.1. Struktura inwestowania

Sytuacja demograficzna na wsi i jej niekorzystne tendencje oraz trudności z racjonalnym zagospodarowaniem nadwyżek surowców rolniczych, wymagają skierowania polityki inwestycyjnej w rolnictwie na czynniki pośrednie intensyfikacji produkcji, które zadziałają w dłuższym horyzoncie czasowym. Chodzi o inwestycje uatrakcyjnijające zamieszkiwanie na wsi.

Stąd też nakłady inwestycyjne Wojewódzkiej Rady Narodowej przeznaczone na rolnictwo rozdysponuje się następująco:

1. Zaopatrzenie wsi w wodę	1,5 mld zł — 30%
3. Budownictwo drogowe (plombowe)	0,5 mld zł — 10%
2. Poprawa zasilania w energię elektr.	0,8 mld zł — 16%
4. Melioracje rolne	1,7 mld zł — 34%
5. Oświata rolnicza	0,3 mld zł — 6%
6. Weterynaria	0,2 mld zł — 4%
Razem:	5,0 mld zł 100%

Powyższa struktura inwestowania w rolnictwie dostosowana została do treści uchwały WRN w sprawie wyboru założeń wojewódzkiego planu 5-letniego na lata 1986—1990.

Preferuje więc zaopatrzenie wsi w wodę oraz poprawę warunków zasilania wsi w energię elektryczną.

Jednocześnie zapewnia środki na plombowe budownictwo drogowe. Łącznie na te trzy kierunki inwestowania, wiążące się z poprawą warunków życia na wsi, wydzielono 56% całości nakładów inwestycyjnych w rolnictwie. W latach 1981—1985 udział ten wyniósł 32%.

Inwestowanie w zakresie zaopatrzenia wsi w wodę i plombowego budownictwa drogowego łączone będzie z inicjatywami społecznymi na wsiach, co powinno przynieść szersze zaspokojenie potrzeb.

Poza nakładami ustalonymi w WPSG na lata 1986—1990, dla rozszerzenia zakresu melioracji rolnych, zamierza się skorzystać z wydzielonej w NPSG rezerwy centralnej przeznaczonej na ten cel.

O przestrzennym rozmieszczeniu inwestycji rolniczych decydować będzie między innymi skala deficytu wody, zainteresowanie rolników melioracją gruntów, towarowość produkcji rolniczej.

Ważniejsze efekty inwestycyjne planowane do uzyskania w latach 1986—1990:

- gospodarstwa korzystające z wodociągów — ok. 5,5 tys gospodarstw,
- gospodarstwa ze zmodernizowanym zasilaniem energetycznym — ok. 7,5 tys. gospodarstw,
- powierzchnia zmeliorowanych użytków rolnych — ok. 7 tys. ha.

1.2. Oświata na wsi

Strategia rozwojowa wymaga podniesienia u ludności wiejskiej na wyższy poziom wiedzy zawodowej i w zakresie organizacji sposobu życia codziennego.

Zadania te stoją głównie przed szkolnictwem rolniczym średnim i wyższym, przed służbami doradczymi WOPR, przed Kołami Gospodyń Wiejskich.

Za najważniejsze obszary szkolenia uznaje się:

- problemy związane z gospodarką nawozową gleb,
- ochronę roślin przed chorobami i szkodnikami,
- higienizacją udoju i dostawy mleka,
- żywienie rodziny,
- stan sanitarny, higienizacja codziennego życia i ich wpływ na zdrowie człowieka,
- wykorzystanie techniki w rolnictwie.

Realizacja zadań szkoleniowych wymaga weryfikacji i dostosowania programów nauczania w szkolnictwie rolniczym, lepszego ich wyposażenia w środki dydaktyczne, pomoce naukowe, maszyny i urządzenia rolnicze, lepszego organizacji praktyk zawodowych. Wymaga doskonalenia pracy WOPR, zwłaszcza na odcinku szkoleń teoretycznych, pokazów praktycznych, współpracy z gospodarstwami wdrożeniowymi. Wymaga też aktywnej pracy szkoleniowej KGW w zakresie prowadzenia gospodarstwa domowego.

Tworzone będą warunki do umacniania w Zamościu działalności Akademii Rolniczej w Lublinie oraz poprawy bazy średniego szkolnictwa rolniczego. W tym celu w planie inwestycyjnym WRN przewiduje się odpowiednie środki na realizację określonych obiektów w Turkowicach, Hrubieszowie, Zamościu, Skierbieszowie, Tomaszowie Lubelskim.

1.3. Postęp biologiczny, technologiczny i techniczny

Warunkiem ilościowego i jakościowego rozwoju produkcji rolniczej w województwie zamojskim jest wdrażanie postępu biologicznego, technicznego i technologicznego.

Postęp w produkcji roślinnej wymaga poszukiwania i wykorzystania wysokoplennych odmian roślin uprawnych, w

tym odmian zbóż dobrze znoszących specyfikę tutejszego klimatu.

Czynione będą starania o rozszerzenie na terenie woj. zamojskiego badań w zakresie hodowli roślin przez IHAR i oceny przydatności nowych odmian roślin przez Centralny Ośrodek Badań i Oceny Odmian. W większym stopniu wykorzystywać należy również doświadczenia miejscowych Stacji Hodowli Roślin.

Przewiduje się wprowadzenie do uprawy na glebach lek- kich pszenżyta.

Rozwijana będzie w województwie produkcja ziemni- ków nasiennych, co powinno w końcu 5-lecia zabezpieczyć potrzeby województwa zamojskiego.

W produkcji zwierzęcej główną uwagę zwróci się na do- skonalenie chowu i rozrodu zwierząt oraz na lepsze wy- korzystanie zwierzęcego materiału hodowlanego.

Istotnym instrumentem poprawy jakości wartości gene- tycznej pogłowia bydła i upowszechniania osiągnięć ho- dowlanych jest inseminacja. Stacja Hodowli i Unasienniania Zwierząt doskonaląc będzie organizację usług w tym zakre- sie. Ścisłej współdziałać będą służby weterynaryjne z inse- minacyjnymi w celu poprawy skuteczności zabiegów unasi- eniania, a także zwalczania niepłodności.

Służby inseminacyjne wspólnie z administracją szczebla podstawowego konsekwentnie eliminować będą krycie roz- płodnikami nieuznanymi.

W efekcie tych działań inseminacją winno się objąć w 1990 r. co najmniej 70% pogłowia krów

W hodowli trzody chlewnej i owiec podejmowane dzia- łania zostaną skoncentrowane na zabezpieczeniu odpowied- niej ilości rozpłodników na punkty kopulacyjne.

Od przedsiębiorstwa obrotu zwierzętami hodowanymi wy- magać się będzie dobrej podaży zwierzęcego materiału ho- dowlanego.

Do upowszechniania postępu hodowlanego w większym stopniu wykorzystywać należy POHZ w Tarnawatce.

Odpowiednio zwiększone zadania podejmie służba wete- rynaryjna, zwracając uwagę na zapobieganie chorobom za- każnym (różyczka, pomór, gruźlica, brucelloza, białaczka), na jakość rozrodu zwierząt, na stan zdrowia gruczołu mleczne- go krów.

W celu polepszenia warunków wykonywania zadań przez służbę weterynaryjną, przewiduje się budowę w Zamościu Wojewódzkiego Laboratorium Weterynaryjnego oraz rozbu- dowę lecznic w Hrubieszowie i Tomaszowie Lubelskim.

Doskonalona będzie technologia produkcji rolniczej, zwłaszcza roślinnej.

Uwzględniając wysoką efektywność nawożenia mineral- nego w województwie, dążyć się będzie do przekroczenia w zużyciu nawozów mineralnych poziomu 190 kg NPK, a w zużyciu wapna 150 kg CaO na 1 ha użytków rolnych. Przy braku tradycji w stosowaniu wysokich dawek tych środków produkcji, zwłaszcza w gospodarstwach indywidu- alnych — poza wzmoczoną pracą służb doradztwa rolniczego na tym odcinku — jednostki handlowe winny zapewnić właściwą podaż, uwzględniając poszukiwane asortymenty, sezonowość sprzedaży, bonifikaty.

Cukrownie zamojskie powinny upowszechnić uzdatnianie wapna pozostającego po kampanii cukrowniczej, co uzu- pełni centralne przydziały wapna dla rolnictwa.

Obsługa rolnictwa w zakresie rozsiewu wapna spoczywa na SKR, które powinny utworzyć wyspecjalizowane i od- powiednio wyposażone zespoły robocze.

Do praktyki rolniczej wdrażane będą doświadczenia zdo- byte z eksperymentu związanego z terminową i komplekso- wą chemiczną ochroną zbóż przed chorobami powodującą wyraźną zwyżkę plonów.

Dążyć się będzie do zapewnienia poprawy wyposażenia rolnictwa województwa w ciągniki, kombajny zbożowe, prasy do zbioru słomy, zestawy maszyn do uprawy roślin przemysłowych, zwłaszcza buraków cukrowych.

W obecnych warunkach demograficznych na wsi wyposa- żenie w ciągniki i maszyny decydować będzie o wzroście produkcji towarowej w tym utrzymaniu wysokiego udziału w strukturze zasiewów zbóż, buraków cukrowych i innych roślin przemysłowych.

W rozdysponowaniu ciągników i maszyn rolniczych w równym stopniu uwzględniane będą potrzeby rolnictwa uspołecznionego oraz indywidualnego.

Działalność Spółdzielni Kółek Rolniczych wymaga ukie- runkowania na świadczenie usług specjalistycznych, jak kombajnowy zbiór zbóż, rozsiew wapna nawozowego, che- miczna ochrona roślin, kombajnizacja zbioru buraków cu- krowych, ziemniaków i inne.

Większa uwaga zwrócona zostanie na poprawę zaopatrze- nia rolnictwa w części zamienne oraz na poprawę orga- nizacji usług naprawczych.

Bacniejszą uwagę zwróci się na podniesienie kultury technicznej i jakości eksploatacji ciągników i maszyn ro- lnich w SKR, PGR, RSP i w rolnictwie indywidualnym.

1.4. Zagospodarowanie ziemi

Zakłada się, że w latach 1986—1990 pod nowe zainwesto- wanie przeznaczony będzie teren województwa, 1000 ha użytków rolnych. Równocześnie w tym okresie, w wyniku prac rekultywacyjnych, przywróci się rolnictwu 500 ha nieużytków. W sumie globalna powierzchnia użytków ro- lnich ulegnie zmniejszeniu o około 500 ha.

Ocenia się, że w strukturze władania ziemi w układach sektorowych nie nastąpią istotne zmiany. Przewiduje się natomiast dalsze zmniejszenie ilości gospodarstw indywi- dualnych na rzecz poprawy ich struktury obszarowej.

Od użytkowników ziemi wymagać się będzie pełnego i racjonalnego jej zagospodarowania.

W celu oceny sytuacji w tym zakresie organizowane będą społeczne przeglądy pól.

Urzędy Gmin realizować będą zadania sprawnego za- łatwienia spraw związanych z przepływem ziemi.

Prowadzone będą działania w kierunku nie zwiększania zasobów ziemi PFZ oraz likwidowania bezumownego jej użytkowania

Prowadzone będą scalenia i wymiany gruntów. Techniczne możliwości wykonania tych prac ocenia się na 2 tys. rocz- nie, lecz ostateczna realizacja zależna będzie od zaintere- sowania i zgody rolników.

W rejonach województwa o urozmaiconej rzeźbie terenu prowadzić się będzie ochronę gruntów przed erozją wodną poprzez właściwy układ pól, odpowiednie zmianowania, za- drzewienia itp.

1.5. Produkcja rolnicza

Ocenia się, że pełna realizacja zamierzeń w rolnictwie, przy kształtowaniu się przeciętnych warunków klimatycznych i przy zachowaniu zbliżonej do obecnej struktury zasiewów, stwarza przesłanki do programowania wzrostu plonów, wzro- stu pogłowia zwierząt gospodarskich i wzrostu skupu su- rowców rolniczych.

Prognozuje się, że plony podstawowych roślin uprawnych osiągną w 1990 roku poziom:

— zboża	— 33—34 q,
— buraki cukrowe	— 370—390 q,
— ziemniaki	— 200—210 q.

Przyjmuje się, że wielkość produkcji zwierzęcej będzie wynikać z bazy paszowej wytwarzanej na terenie województwa.

Szacuje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich w 1990 roku wyniesie:

- bydła — około 310 tys. szt.
- trzody chlewnej — około 325 tys. szt.
- owiec — około 100 tys. szt.
- koni — około 60 tys. szt.

Zakłada się, że przy powyższych wielkościach produkcyjnych poziom skupu podstawowych surowców rolniczych w 1990 roku powinien osiągnąć:

- zbóż — 230—250 tys. ton,
- buraków cukrowych — 1,5—1,6 mln ton,
- żywca — 63 tys. ton,
- mleka — 240 mln litrów.

Oddziaływanie na strukturę produkcji rolniczej odbywać się będzie poprzez system umów kontraktacyjnych.

Niezależnie od tego, w ramach uprawnień przysługujących organowi założycielskiemu, prowadzić się będzie nadzór nad funkcjonowaniem podległych państwowych gospodarstw rolnych i państwowych ośrodków maszynowych.

Od państwowych gospodarstw rolnych wymagać się będzie gospodarki efektywnej ekonomicznie i wysokotowarowej, zwłaszcza pełnego zagospodarowania ziemi, efektywnego wykorzystania obiektów inwentarskich.

Jednocześnie zwracać się będzie baczna uwaga na systematyczne odtwarzanie i powiększanie majątku produkcyjnego, na poprawę warunków mieszkaniowych i socjalnych załóg.

W odniesieniu do państwowych ośrodków maszynowych wymagać się będzie rozwoju usług i produkcji na rzecz rolnictwa (usługi naprawcze, regeneracja i produkcja części zamiennych). Ograniczona zaś będzie kooperacja z innymi działami gospodarki.

2. PRZEMYSŁ

W latach 1986—1990 polityka w przemyśle zorientowana będzie głównie na przyspieszenie rozwoju przemysłu rolno-spożywczego w celu ograniczenia strat surowców rolniczych.

Przemysł zbożowo-młynarski — główny reprezentant — Państwowe Zakłady Zbożowe w okresie lat 1986—1990 zamierzają:

- zakończyć budowę młynów agregatowych w Zamościu i w Werbkowicach o łącznej zdolności przemiałowej 120 ton na dobę,
- wybudować w Lubyczy Królewskiej elewator zbożowy o pojemności 50 tys. ton wraz z młynem o zdolności przemiałowej 200 ton na dobę,
- rozbudować magazyny zbożowe w Witkowie, Werbkowicach, Teptiukowie, Lubczu, Zimnie, Babicach, Białobrzegach, co łącznie zwiększy pojemność tych magazynów o 79 tys. ton

Drugie ogniwo tego przemysłu Wojewódzki Związek Spółdzielni Rolniczych „SCH” zamierza w latach 1986—1990 przeprowadzić modernizację 48 magazynów zbożowych, w wyniku czego uzyska się zwiększenie pojemności magazynowej o 11,5 tys. ton oraz lepsze zmechanizowanie rozładunku, w tym przystosowanie magazynów do odbioru zboża luzem.

Pełna realizacja zamierzeń inwestycyjno-modernizacyjnych w przemyśle zbożowo-młynarskim oznaczać będzie podwojenie pojemności magazynowej i zabezpieczenie potrzeb województwa na mąkę.

Przemysł mleczarski — Okręgowe Spółdzielnie Mleczarskie i ich Wojewódzki Związek w latach 1986—1990 zamierzają znacznie usprawnić odbiór mleka od dostawców po-

przez budowę i modernizację 60 punktów skupu mleka, zwiększenie zdolności przewozowych Wojewódzkiego Zakładu Transportu Mleczarskiego w wyniku podjęcia budowy zajezdni w Tomaszowie Lub., w Żółkiewce, w Biłgoraju oraz zakupu samochodów specjalistycznych i zwiększenie ilości urządzeń do schładzania mleka na punktach skupu.

Przewidują także działania na rzecz poprawy jakości mleka obejmujące rozszerzenie ocen mleka na zawartość białka i tłuszczu oraz szkolenie dostawców mleka i bieżącą ocenę pracy zlewniarzy.

Prowadzić będą działania na rzecz zwiększenia zdolności przerobu mleka na artykuły spożywcze poprzez podjęcie budowy zakładów mleczarskich w Biłgoraju, w Tomaszowie Lubelskim i w Żółkiewce, co w efekcie zwiększy moce przetwórcze o 330 tys. litrów na dobę, to jest o 50% w stosunku do istniejących w 1985 roku.

Podejmować będą działania na rzecz zwiększenia spożycia mleka i jego przetworów poprzez uruchomienie w miastach województwa sklepów firmowych i umożliwienie wszystkim szkołom na terenie województwa realizowanie zadania „szklanka mleka dla każdego ucznia”.

Przemysł cukrowniczy — za najważniejsze zadanie na lata 1986—90 uznaje podjęcie budowy w Tyszowcach cukrowni o dobowej zdolności przerobowej 4 tys. ton buraków wraz z wytwórnią kwasu cytrynowego o rocznej wydajności 4 tys. ton kwasu.

Niezależnie od tej inwestycji modernizowane będą cukrownie istniejące.

Działania te powinny doprowadzić kampanię cukrowniczą na terenie województwa zamojskiego do okresu 90-dniowego, a więc optymalnego.

Przemysł mięsny — reprezentowany przez Zakłady Mięsne — zamierza usprawnić klasyfikację i odbiór żywca od producentów poprzez skracanie okresu przetrzymywania żywca na punktach skupu i rozszerzenie na gospodarkę indywidualną bezpośredniego odbioru żywca oraz podjąć modernizację swoich obiektów w zakresie ubojni, gospodarki cieplnej (para wodna, gaz) i gospodarki wodno-ściekowej.

Przemysł owocowo-warzywny — podstawowym zadaniem tego przemysłu na lata 1986—1990 będzie zapewnienie lepszego zagospodarowania owoców i warzyw produkowanych na terenie województwa zamojskiego poprzez:

- zorganizowanie w każdej gminie skupu jabłek przemysłowych, zarówno przez przetwórstwo spółdzielcze (WZSOP), jak i przetwórstwo państwowe (ZPOW Nielewów),
- podjęcie modernizacji przetwórczości owoców i warzyw w Biłgoraju, w Hrubieszowie, Rogóźnie, Łapigowie ZPOW „TOMASOVIA”, ZPOW Nielewów pod kątem zwiększenia produkcji przetworów owocowo-warzywnych i koncentratów owocowych.

Przemysł chłodniczy — zamierza zwiększyć o 50% (około 3 tys. ton) produkcję mrożonek kulinarnych, mrożonych owoców i mrożonych warzyw, poprzez modernizację i zakupy maszyn i urządzeń oraz podjąć działania na rzecz zwiększenia pojemności chłodniczej poprzez wybudowanie komory chłodniczej o pojemności 4 tys. ton w ramach środków inwestycyjnych własnych lub pochodzących z partycypacji zakładów przemysłu rolno-spożywczego z terenu województwa zamojskiego.

Przemysł tłuszczowy — zamierza podjąć modernizację zakładów w Bodaczowie pod kątem poprawy gospodarki cieplnej, rozbudowy rafinerii i utwardzalni oleju oraz rozbudowy bazy magazynowej dla surowców. Powyższe działania umożliwią zwiększenie produkcji olejów.

W dalszym etapie programowana jest budowa nowej

margarynowni o zdolności produkcji około 15 tys. ton margaryny w ciągu roku.

W nierolniczych branżach przemysłu polityka zorientowana będzie na:

- przyspieszenie procesów poprawy efektywności gospodarowania,
- pełniejsze wykorzystanie istniejącego potencjału produkcyjnego.

Przemysł lekki zakłada ilościowy wzrost produkcji okryć i ubiorów damskich, dziewczęcych i dzieciennych, wyrobów dziewiarskich oraz włókna lnianego i konopnego.

Przewiduje też uruchomienie produkcji przędzy konopnej dla potrzeb budownictwa.

Przemysł materiałów budowlanych zamierza zwiększyć o 1/3 produkcję bloczków z betonu komórkowego, 4-krotnie produkcję cegły palonej pełnej oraz produkcję ościeżnic metalowych.

Zakończona zostanie rozbudowa Zakładu Ceramicznego w Markowiczach i „PREFABETU” w Długim Kącie.

Przemysł resortu komunikacji w wyniku działań modernizacyjnych zamierza sukcesywnie ograniczać produkcję naprawczą samochodów ciężarowych na rzecz rozwoju produkcji i napraw podzespołów dla potrzeb PKP.

Rozszerzana będzie produkcja dla potrzeb lotnictwa.

Przemysł meblowy przewiduje rozszerzenie produkcji zestawów stołowych, zestawów kombinowanych, zestawów kuchennych, krzeseł, sof, kanap.

Przemysł maszynowy i metalowy przewiduje utrzymanie w latach 1986—1990 obecnej struktury oraz ilości produkcji.

W działalności przemysłowej na terenie województwa zamojskiego ważne miejsce zajmuje **drobna wytwórczość**.

Zamiarem jednostek drobnej wytwórczości jest zwiększenie w latach 1986—1990 produkcji wyrobów o około 0,7 mld zł do poziomu 4,5 mld zł i przeznaczenie około 60% tej produkcji na zaopatrzenie rynku.

Spółdzielczość wiejska „Sch” zamierza powiększyć posiadane zdolności piekarnicze poprzez zmodernizowanie piekarni w gminach: Zamość, Rachanie, Dolhobyczów oraz podjęcie budowy nowych piekarni w gminach: Szczepczyszyn, Hrubieszów, Krynice, Rudnik, Biszczka.

Przemysł piekarniczy zamierza rozbudowywać także spółdzielczość „SPOLEM” w Zamościu, Biłgoraju, Hrubieszowie i Tomaszowie podejmując budowę nowych piekarni.

Pełna realizacja zamierzeń w przemyśle piekarniczym zlikwiduje globalny niedobór mocy produkcyjnych w województwie i spowoduje poprawę zaopatrzenia ludności w pieczywo.

Do działalności lokalnej należy produkcja napojów chłodzących. Głównym zadaniem jednostek prowadzących tego typu produkcję będzie zapewnienie pełnego wykorzystania istniejących w województwie zdolności produkcyjnych.

W latach 1986—1990 nastąpi poprawa warunków pracy i rehabilitacji w Spółdzielniach Inwalidów: „TANEW” w Biłgoraju, „PROMIEN” w Biłgoraju, „TOMSPIN” w Tomaszowie Lub., „ROZWÓJ” w Zamościu i „22 LIPCA” w Hrubieszowie.

Dokończona zostanie budowa zakładu produkcyjnego w Obuwniczej Spółdzielni Pracy.

Zakłada się umocnienie działalności Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Terenowego w Biłgoraju o profilu produkcji materiałów budowlanych.

Przewiduje się, że przedsiębiorstwo to rozwinie produkcję drobnymi elementami budowlanych dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego i wiejskiego budownictwa gospodarczego.

Na rozwój drobnej wytwórczości na terenie województwa zamojskiego w latach 1986—1990 pozytywny wpływ mieć powinien utworzony fundusz drobnej wytwórczości.

BUDOWNICTWO

Realizacja strategii rozwojowej województwa w latach 1986—90 wymaga sprawnego i na odpowiednim poziomie wykonawstwa budowlanego.

Polityka w budownictwie skierowana będzie na pełniejsze wykorzystanie istniejącego majątku produkcyjnego i przyspieszenie procesów poprawy efektywności gospodarowania oraz wywołanie rozwoju potencjału wykonawczego, rozwój i zwiększenie zakresu realizowanych zadań przez rzemiosło, grupy remontowo-budowlane, rozwój lokalnej produkcji materiałów budowlanych, utrzymanie działalności przedsiębiorstw budowlano-montażowych z zewnątrz województwa.

W celu lepszego wykorzystania istniejącego majątku produkcyjnego od przedsiębiorstw podporządkowanych WRN wymagać się będzie powiązania systemu płac z efektami pracy, poprawy sprawności realizacji inwestycji oraz jakości robót, utrzymania sprzętu budowlanego i transportowego na wysokim poziomie sprawności technicznej.

Większa uwaga zostanie zwrócona na pełne wykorzystanie mocy produkcyjnych fabryki domów w Zamościu.

Podejmowane będą działania w celu poprawy struktury zatrudnienia przedsiębiorstw oraz bezpośredniego ich udziału w szkoleniu i kształceniu kadr, szczególnie w deficytowych zawodach budowlanych.

Od poszczególnych pionów gospodarczych (WZSR „Sch”, WZSM, WZKiOR, PSS, WZSMI. i inne) wymagać się będzie własnego wykonawstwa na obsługę swoich zadań inwestycyjnych oraz remontowo-modernizacyjnych.

Wolne moce przerobowe w zakładach remontowo-budowlanych poszczególnych organizacji gospodarczych wykorzystywane będą w pierwszym rzędzie do realizacji planowanych zadań przez lokalne rady narodowe.

Zakłada się, że nastąpi rozwój potencjału budowlanego w miastach podporządkowanego miejscowym władzom administracyjnym poprzez utworzenie w Tomaszowie, Biłgoraju, Hrubieszowie i Zamościu miejskich przedsiębiorstw budowlano-remontowych.

W związku ze znacznym zużyciem sprzętu budowlano-transportowego czynione będą starania o jego stopniową wymianę i uzupełnienie.

Udział przedsiębiorstw budowlanych podporządkowanych WRN w realizacji na terenie województwa inwestycji objętych decyzjami „centrum” winien otworzyć szansę pozyskania nowego sprzętu i lepszych plac.

Potrzeby kadrowe przedsiębiorstw budowlanych, zwłaszcza w grupie robotników, rozwiązywane będą przez zwiększenie naboru uczniów do szkół budowlanych oraz stosowanie priorytetu dla przedsiębiorstw budowlanych w kierowaniu do pracy absolwentów.

Przewiduje się także tworzenie w przedsiębiorstwach budowlanych zorganizowanych grup robotników, tj. OHP, oddziałów OC i innych.

Tworzyć się będzie korzystne warunki lokalizacyjne i prawne przedsiębiorstwom budowlanym podejmującym własne inwestycje rozwojowe.

Do rozwiązania lokalnych potrzeb związanych z wykonywaniem remontów obiektów oświaty, kultury, zdrowia oraz do udziału w realizacji inwestycji czynowych i wykończeniu mieszkań, w szerszym zakresie wykorzystywane będzie rzemiosło.

W celu zwiększenia udziału rzemiosła przy realizacji zadań inwestycyjno-remontowych zastosowane zostaną preferencje umożliwiające organizację zakładów usług budowlanych.

Zapewni się rozwój lokalnej produkcji materiałów budowlanych poprzez tworzenie dogodnych warunków do organizacji różnych zakładów produkcyjnych wykorzystujących

cych lokalną bazę surowcową oraz materiały i surowce odpadowe z produkcji przemysłowej.

Profilowana będzie również produkcja na rzecz zaspokojenia potrzeb indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

Zamierzenia inwestycyjne, przewidziane do realizacji w latach 1986—1990 w całej gospodarce województwa, wymagają zapewnienia działań gwarantujących rozwój i pozyskanie mocy wykonawczych budownictwa, umożliwiających zrealizowanie robót budowlano-montażowych na ogólną wartość około 50 mld zł

Z tej sumy przypada na:

- budownictwo ogólne (budownictwo mieszkaniowe, oświaty, ochrony zdrowia, handlu i inne) — około 25,0 mld zł,
- budownictwo w przemyśle rolno-spożywczym oraz inwestycje w rolnictwie — około 16,0 mld zł,
- budownictwo inżynierskie — około 9,0 mld zł.

Ocenia się, że siłami wykonawczymi województwa zabezpieczy się wykonanie 60,0% całości robót budowlano-montażowych. Oznacza to, że będzie potrzeba zaangażowania znacznego potencjału budowlanego z zewnątrz województwa — rzędu 20,0 mld zł w tym potencjału budownictwa przemysłowego około 14 mld zł i budownictwa inżynierskiego około 6,0 mld zł.

Dla przedsiębiorstw budowlanych z zewnątrz tworzone będą dogodne warunki do organizacji i rozbudowy własnych baz i zaplecza technicznych. Udzielana im będzie również pomoc w naborze kadr oraz zaopatrzeniu materiałowo-technicznym.

W rozdysponowaniu mocy wykonawczej budownictwa w pierwszej kolejności zabezpieczone będą potrzeby inwestycyjne WRN oraz inwestycje ważne z punktu widzenia strategii rozwojowej województwa (cukrownia, elewator, mleczarnia).

4. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

Podstawowymi celami społecznymi i gospodarczymi w dziedzinie transportu i łączności, jakie zamierza się osiągnąć w latach 1986—1990 są:

- zapewnienie przez jednostki transportu zorganizowanego, systematycznej i pełnej obsługi gospodarki województwa,
- rozwój oraz poprawa stanu sieci dróg lokalnych,
- usprawnienie i rozwój funkcjonowania komunikacji pasażerskiej,
- uzyskanie poprawy usług pocztowych i rozszerzenia łączności telekomunikacyjnej

4.1. Układ drogowy

W związku z wejściem w życie nowej ustawy o drogach publicznych uporządkowana zostanie klasyfikacja dróg w województwie i wprowadzone zostaną zmiany regulujące zasady budowy i utrzymania dróg wojewódzkich oraz budowy i utrzymanie dróg gminnych.

Zapewni się odpowiednie utrzymanie dróg wojewódzkich, na które zamierza się przeznaczać rocznie po około 1,1 mld zł i w ramach tego prowadzić prace obejmujące między innymi:

- modernizację podstawowej sieci dróg w wielkości około 60 km rocznie,
- bieżące utrzymanie dróg.

Nowe budownictwo drogowe, tak jak dotychczas, oparte będzie w decydującym stopniu o czyny społeczne mieszkańców wsi. Ocenia się, że możliwości finansowe, materiałowe i wykonawcze stworzą warunki do budowy średniorocznie około 30 km dróg gminnych.

W celu zapewnienia budowy odcinków dróg trudnych technicznie i zamykających ważne ciągi drogowe, a nie- możliwych do realizacji w ramach czynów społecznych

ludności, zabezpiecza się w 5-letnim planie inwestycyjnym WRN 500 mln zł nakładów inwestycyjnych w ramach puli przeznaczonej na inwestycje w rolnictwie. Dystrybucja tych nakładów na zadania dokonywana będzie w wojewódzkich planach rocznych, a jednostką koordynującą i odpowiedzialną za ich racjonalne wykorzystanie będzie Wydział Komunikacji UW.

O przestrzennym rozmieszczeniu budownictwa drogowego realizowanego w ramach inwestycji decydować będzie przede wszystkim:

- wielkość i potencjalne możliwości rozwoju produkcji towarowej rolnictwa,
- gęstość dróg,
- potrzeba integracji wybranych obszarów z ośrodkiem wojewódzkim lub innymi ośrodkami obsługi rolnictwa i wsi,
- możliwość poprawy układu komunikacyjnego i połączeń drogowych.

W związku z brakami asfaltu, które ograniczają rozszerzenie zakresu budowy i modernizacji dróg, czynione będą starania w Ministerstwie Komunikacji o uzyskanie maszyn i urządzeń do budowy dróg w technologii betonowej. W przypadku pozytywnego załatwienia tematu pozyskany potencjał wykonawczy skieruje się w pierwszej kolejności w rejon południowo-wschodni województwa, gdzie sieć dróg jest najrzadsza i w związku z nowymi inwestycjami przemysłu rolno-spożywczego (cukrownia, elewator) wymaga rozbudowy.

Wszystkie nowo budowane drogi, niezależnie od klasyfikacji i źródeł finansowania, przewidziane do sieci tras komunikacji pasażerskiej, objęte zostaną nadzorem ze strony Wydziału Komunikacji Urzędu Wojewódzkiego.

Czynione będą starania o wybudowanie drogi Szczepieszyn—Frampol, wykonanie obwodnicy drogowej w miejscowości Izbica oraz zmodernizowanie i utwardzenie poboczy drogowych przy trasie Bełzec—Zamość—Wólka Orłowska.

W celu zapewnienia odpowiedniego potencjału wykonawczego dla budownictwa drogowego, utrzymania i remontów dróg kontynuowane będą starania na rzecz doposażenia istniejących Rejonów Dróg Publicznych oraz utworzenia RDP w Biłgoraju.

4.2. Transport kolejowy

W celu zapewnienia poprawy obsługi transportowej województwa zamojskiego Wschodnia Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Lublinie w latach 1986—90 zamierza:

- zakończyć budowę wiaduktów rozpoczętych w ramach realizacji LHS w miejscowościach: Majdan k. Zamościa, Ciosmy, Szozdy,
- podjąć roboty wykończeniowe i adaptacyjne z przystawaniem na dworzec PKP na budynku typu „Lipsk” w Zamościu,
- dokończyć realizację obiektów na terenie lokomotywni w Boratyczach,
- wybudować dworzec PKP w Suścu,
- dostosować stację PKP w Hrubieszowie do formowania i odprawy dalekobieżnych składów pociągów osobowych,
- usprawnić istniejące i uruchomić nowe pasażerskie połączenia kolejowe ze Śląskiem,
- poprawić dyscyplinę i proces przewozowy ładunków.

Niezależnie od wymienionych działań, rozwój kolejnictwa na terenie województwa zamojskiego powodować będzie także realizacja inwestycji w przemyśle rolno-spożywczym.

W ramach kosztów budowy cukrowni w Tyszowcach, wykonany zostanie odcinek kolei Werbkowice—Tyszowce.

Budowa elewatora zbożowego z młynem w Lubyczy Królewskiej spowoduje budowę bocznicy kolejowej dla obsługi tego obiektu.

Potrzeby społeczne i gospodarcze województwa nakazują czynienie starań o:

- budowę dworca kolejowego w Bełżcu,
- przedłużenie odcinka kolejowego Werbkowice—Tyszowce i połączenie poprzez Łaszczów z trasą kolejową Bełżec—Jarosław,
- wykonanie modernizacji torów w kierunku Lublina, co w przyszłości umożliwi ich elektryfikację i skrócenie czasu jazdy pociągów osobowych z Zamościa do Lublina o około 1 godzinę,
- zmodernizowanie i rozbudowanie stacji PKP Zawada oraz wykonanie urządzeń zabezpieczających tory dojazdowe do dzielnicy przemysłowej w Zamościu; działania te umożliwią wyprowadzenie ruchu towarowego z centrum Zamościa i przejęcie podstawowych funkcji stacji towarowej przez stację Zawada,
- podjęcie elektryfikacji, przebiegającej przez teren województwa zamojskiego, trasy Hrubieszów—Huta Katowice.

4.3. Transport samochodowy

Od jednostek transportu samochodowego na terenie województwa tak w komunikacji pasażerskiej, jak i w przewozach ładunków, w latach 1986—1990 wymagać się będzie zwiększenia zdolności przewozowej w stopniu niezbędnym do potrzeb, głównie poprzez:

- wymianę taboru samochodowego na bardziej pojemny i o większej ładowności,
- utrzymanie wysokich wskaźników gotowości technicznej taboru

Podjęta zostanie organizacja nowego Oddziału STW i Filii PKS w Tyszowcach na bazach technicznych, które wybudowane zostaną w ramach kosztów budowy cukrowni.

Zorganizowana będzie baza transportu mleczarskiego w Biłgoraju w ramach budowy nowego zakładu mleczarskiego. Czynione będą starania o należyte utrzymanie dworców i sieci przystanków autobusowych oraz budowy nowych przystanków przy trasach komunikacyjnych.

Wprowadzone będą zmiany w układzie liniowym i kursowym rozkłady jazdy komunikacji pasażerskiej, obsługującej północno-zachodnią część województwa w kierunku usprawnienia połączeń tamtejszych miejscowości z Zamościem i Biłgorajem.

Systematycznie dostosowywać się będzie rozkłady jazdy autobusów w komunikacji lokalnej, międzymiastowej i dalekobieżnej do potrzeb społecznych oraz zwiększać dyscyplinę w ich realizacji przez oddziały PKS.

Dużo uwagi zwracać się będzie na podnoszenie kultury obsługi podróżnych

4.4. Telekomunikacja

Zapewnienie dobrej obsługi ludności i gospodarki województwa oraz poprawy łączności, tak wewnątrz województwa, jak i połączeń krajowych w latach 1986—1990 wymagać będzie od DOPiT w Lublinie i podległych jednostek z terenu województwa zamojskiego świadczących usługi telekomunikacyjne i pocztowe następujących działań:

- wybudowania obiektu usługowo-administracyjnego dla WUT i WUP w Zamościu,
- wybudowania UPT w Tomaszowie Lubelskim,
- objęcia programem budowy i modernizacji placówek pocztowo-telekomunikacyjnych w miejscowościach: Łaszczów, Mircze, Dołhobyczów, Miączyn, Krasnobród, Tarnogród, Szczebrzeszyn, to jest funkcjonujących w najtrudniejszych warunkach lokalowych,
- wymiany centrali telefonicznej w Biłgoraju z 2.200 NN na centralę o pojemności 3.000 NN, budowy centrali telefonicznej w Zamościu o pojemności 9.000 NN oraz budowy 16 automatycznych central telefonicznych obsługi-

jących wieś o łącznej pojemności 2.000 NN,

- wybudowanie linii radiowej Zamość—Lublin oraz podjęcia budowy linii radiowej Zamość—Biłgoraj i Zamość—Hrubieszów,
- zapewnienia realizacji placówek pocztowo-telekomunikacyjnych na nowych osiedlach mieszkaniowych w Biłgoraju, Tomaszowie i Hrubieszowie.

Zrealizowanie powyższych zadań pozwoli na przyłączenie około 5000 abonentów telefonicznych, z tego w miastach około 3600 i 1400 na terenach wiejskich.

W celu przyspieszenia poprawy bazy lokalowej urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych, w ramach partycypacji w kosztach budowy obiektów administracyjno-usługowych, realizowanych przez administrację państwową, zabezpieczone będą również pomieszczenia dla tych placówek.

Natomiast dla inwestycji podejmowanych samodzielnie udostępniane będą dogodne warunki lokalizacyjne i urbanistyczno-budowlane, a w miarę możliwości udzielana będzie pomoc w zabezpieczeniu wykonawstwa i obsługi inwestycyjnej.

5. Handel i usługi

Realizacja strategii rozwoju województwa zamojskiego wymaga zapewnienia na odpowiednim poziomie zaopatrzenia ludności w towary i usługi niezbędne dla celów bytowych i produkcyjnych.

Polityka w zakresie handlu i usług w latach 1986—1990 zmierzać będzie do:

- zapewnienia dobrego wykorzystania istniejącej bazy handlu i usług i likwidowania tzw. „białych plam” w tym zakresie, zwłaszcza na terenach wiejskich i w nowych osiedlach mieszkaniowych w miastach,
- doskonalenia organizacji i funkcjonowania handlu i usług w dostosowaniu do potrzeb mieszkańców wsi i miast,
- stymulowania rozwoju rzemiosła i różnego rodzaju produkcji na rynek województwa.

Poprawa zaopatrzenia rynku województwa w towary i usługi wymagać będzie podejmowania przez organizacje handlowe i usługowe różnokierunkowych wysiłków na rzecz lepszego wykorzystania posiadanych obiektów handlowych i usługowych poprzez pełne zagospodarowanie powierzchni użytkowych, zapewnienie kadr i zwiększenie zmianowości pracy, a także na rzecz zwiększenia zakupów towarów od producentów i pobudzenia rozwoju produkcji rynkowej oraz usług wewnątrz województwa.

Konieczne będzie również podejmowanie przez pionierzy handlowe i usługowe oraz inwestorów budownictwa mieszkaniowego programów budowy nowych placówek handlowych i usługowych na terenach o największym deficycie i w nowopowstających osiedlach mieszkaniowych.

Z programów inwestycyjnych na lata 1986—1990 jednostek handlowych wynika, że baza powinna się zwiększyć o około 60 obiektów handlowych, z tego połowa zlokalizowana będzie na terenach wiejskich.

W układzie pionów handlowych program ten przedstawia się następująco:

- pion spółdzielczy „Sch” — 30 obiektów,
- handel państwowy — 8 obiektów,
- pion spółdzielczy „SPOŁEM” — 12 obiektów,
- budownictwo mieszkaniowe — 10 obiektów.

Zrealizowanie tego programu inwestycji handlowych spowoduje zwiększenie powierzchni handlowej na 1000 mieszkańców województwa o 50 m².

Jednostki handlowe inspirowane będą do uruchomienia sklepów wzorcowych.

Natomiast przedsiębiorstwa przemysłowe z terenu województwa zamojskiego i z innych regionów kraju, zachęcane będą do otwierania sklepów firmowych.

Szczególną uwagę zwracać się będzie na handel wiejski, który winien zapewnić dobrą podaż artykułów codziennego użytku oraz materiałów i środków potrzebnych dla rolnictwa i budownictwa indywidualnego na wsi.

W latach 1986—1990 przewiduje się uzyskać na terenie województwa znaczny postęp w rozwoju usług dla ludności.

Z zamierzeń jednostek usługowych wynika, że liczba zakładów usługowych powinna się zwiększyć o około 500.

Jednocześnie zatrudnienie w usługach bytowych na 10 tys. mieszkańców województwa powinno wzrosnąć z 50 do 60 osób.

W ramach programu likwidacji niedoboru usług dla ludności wiejskiej rozwijane będą usługi szewskie, naprawy sprzętu gospodarstwa domowego, fryzjerskie, rymarskie, odzieżowo-bielizniarskie, wulkanizacyjne, szklarskie.

W miastach zaś nacisk położony będzie na likwidowanie niedoboru usług pralniczych, naprawy zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego, naprawy odzieży i innych.

W celu zapewnienia lokali dla usług i handlu stosowana będzie zasada lokalizowania nieuciążliwych działalności handlowych i usługowych w parterach budynków mieszkalnych wielorodzinnych i jednorodzinnych.

Stymulowany będzie rozwój rzemiosła poprzez system ulg podatkowych, politykę kredytową, udostępnianie terenów budowlanych, szkolenia kadr.

Rozwijana będzie akcja skupu surowców wtórnych poprzez zgęszczenie sieci punktów skupu, sprzedaż atrakcyjnych towarów za surowce wtórne, prowadzenie ich zbiórki przez młodzież szkolną. Szczególną uwagę zwracać się będzie na skup makulatury, opakowań szklanych, tkanin, opakowań z tworzyw sztucznych, złomu metalowego i innych.

IV. ZADANIA I POLITYKA W SFERACH ŻYCIA SPOŁECZNEGO

1. GOSPODARKA KOMUNALNA

Działania podejmowane w latach 1986—1990 zmierzać będą do poprawy zaspokajania potrzeb bytowych ludności oraz poprawy jakości i ilości świadczonych usług przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej.

Koncentrować się one będą przede wszystkim na:

- wyposażeniu miast w podstawowe obiekty i urządzenia komunalne do produkcji ciepła, wody, oczyszczania ścieków i składowania odpadów,
- przygotowaniu infrastruktury technicznej pod realizację budownictwa mieszkaniowego,
- rozszerzaniu świadczonych usług komunalnych na rzecz ludności wiejskiej, w tym również poprzez umacnianie i tworzenie zakładów gospodarki komunalnej w większych ośrodkach gminnych,
- poprawie funkcjonowania przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

Polityka inwestycyjna w gospodarce komunalnej prowadzona będzie pod kątem zabezpieczenia i rozwoju infrastruktury komunalnej dla realizacji przyjętego programu mieszkaniowego i komunalnego.

Działania inwestycyjne w ośrodkach gminnych, w tym głównie w zakresie zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków, oparte zostaną na podejmowaniu i realizacji inwestycji wspólnych oraz zakładaniu i działalności spółek wodno-ściekowych.

Ze względu na dużą kapitałochłonność inwestycji komunalnych i długie cykle realizacji, w podejmowaniu inwestycji stosować się będzie zasada etapowania i realizacji niezbędnego na okres 1986—1990 zakresu rzeczowego obiektów komunalnych.

Korzystanie przedsiębiorstw i jednostek gospodarczych z urządzeń komunalnych warunkowane będzie ich udziałem

finansowym w budowie lub rozbudowie tych obiektów.

W ramach działań zmierzających do przygotowania terenów pod budownictwo mieszkaniowe i towarzyszące przewiduje się wykonanie około 11 km magistralnych sieci ciepłowniczych, około 13 km sieci wodociągowej oraz około 21 km kolektorów sanitarnych i burzowych. Pozwoli to na przygotowanie uzbrojenia takich osiedli mieszkaniowych, jak: Narutowicza i Brzozowa w Zamościu, Basaja w Hrubieszowie, Ogrody w Bilgoraju.

Większa uwaga zostanie zwrócona na wyposażenie w infrastrukturę techniczną terenów pod budownictwo jednorodzinne.

Budowa rejonowej kotłowni w Tomaszowie, lokalnej kotłowni w Szczepieszynie oraz rozbudowa istniejących źródeł ciepła w Bilgoraju i Hrubieszowie wzbogaci bilans ciepła województwa o około 50 Gcal i pokryje wszystkie lokalne potrzeby.

W celu radykalnej poprawy gospodarki ściekowej w miastach przewiduje się zakończenie budowy oczyszczalni ścieków w Szczepieszynie, kontynuację budowy oczyszczalni ścieków w Zamościu, przygotowanie rozbudowy i modernizacji oczyszczalni w Tomaszowie i Bilgoraju.

Poprawa w dostawach wody dla ludności miast nastąpi poprzez wybudowanie ujęcia wody dla Szczepieszyna oraz modernizację ujęć w Bilgoraju i Tomaszowie.

Lepsze zaopatrzenie ludności w gaz ziemny będzie możliwe poprzez kontynuację gazyfikacji Zamościa i Tomaszowa i czynienie starań o budowę gazociągu do Bilgoraja. Tworzone będą warunki w zależności od zaangażowania w realizację społeczeństwa do podejmowania gazyfikacji miejscowości położonych na trasie przebiegu głównych sieci gazowych.

Na terenie miast kontynuowana będzie modernizacja istniejących układów komunikacyjnych i drogowych.

Od przedsiębiorstw gospodarki komunalnej wymagać się będzie zapewnienia poprawy utrzymania i eksploatacji urządzeń komunalnych oraz rozszerzenia i poprawy sprawności i jakości świadczonych na rzecz społeczeństwa usług.

Umocniane będą funkcjonujące na terenie większych ośrodków gminnych zakłady gospodarki komunalnej, jak również tworzone warunki do powstawania nowych.

Przedsiębiorstwa i zakłady gospodarki komunalnej podejmujące rozbudowę swojego potencjału, w tym szczególnie do remontów mieszkań, mogą liczyć na preferencje i ulgi finansowe oraz pomoc w zaopatrzeniu materiałowo-technicznym.

2. POLITYKA MIESZKANIOWA

Zasadniczymi celami polityki mieszkaniowej w województwie w latach 1986—1990 są:

- tworzenie społeczeństwu na obszarze całego województwa warunków do racjonalnej dostępności do uzyskania mieszkania z budownictwa uspołecznionego lub indywidualnego przy zachowaniu priorytetów dla pozyskania kadr deficytowych (nauczyciele, lekarze i inni),
- zapewnienie kompleksowej realizacji nowych osiedli mieszkaniowych,
- ochrona przed nadmierną dekapitalizacją istniejących zasobów mieszkaniowych.

Rozwiązywanie potrzeb mieszkaniowych ludności województwa prowadzić się będzie w równym stopniu z budownictwa wielorodzinnego i jednorodzinnego.

Ocenia się, że realne możliwości wykonawcze i zaopatrzeniowe pozwolą w latach 1986—1990 wybudować 5000 mieszkań w budownictwie uspołecznionym, w tym 60% spółdzielczych i 5500 mieszkań w budownictwie jednorodzinnym.

Zakłada się zwiększenie rozmiarów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego na terenach wiejskich, co jest warunkiem pozyskania tam lekarzy, nauczycieli i innych niezbędnych fachowych kadr.

Służyć temu będzie budowa mieszkań funkcyjnych wraz z budową obiektów oświaty, służby zdrowia, zachęcanie spółdzielczości mieszkaniowej do budowy 20–30 rodzinnych budynków w ośrodkach gmin, kojarzenie budowy bloków w gminach dla potrzeb kadrowych, znajdujących się tam instytucji i zakładów pracy.

Tworzone będą warunki do rozwoju indywidualnego budownictwa mieszkaniowego, które stanowić powinno co najmniej 50% udział w globalnych efektach mieszkaniowych.

Szczególne nacisk położony się na wzrost efektów jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego w miastach, zwłaszcza w Hrubieszowie, Zamościu i w Szczepieszynie.

W tym celu nasili się działania na rzecz wydzielania terenów budowlanych i dzielenie ich na działki oraz ich podstawowego uzbrojenia.

Zamierza się także większą uwagę zwrócić na możliwość rozwoju budownictwa jednorodzinne w miejscowościach leżących blisko miast (ośrodki satelitarne) oraz w ośrodkach gmin dla kadr specjalistycznych. Maksymalnie usprawni się tok załatwiania spraw związanych z budową domków jednorodzinnych.

Administracja stopnia podstawowego wyposażona zostanie w szczegółową instrukcję i zbiór przepisów odnoszących się do trybu uzyskiwania zezwoleń na budowę oraz w szeroki zestaw typów projektów.

Zwiększony będzie nadzór budowlany nad realizacją budownictwa indywidualnego.

Od inwestorów nowych osiedli mieszkaniowych w miastach wymagać się będzie ich kompleksowej realizacji.

W tym celu wprowadza się zasadę rozpoczynania obiektów usługowych (przedszkole, szkoła, pawilon handlowy i inne) w pierwszym — drugim roku realizacji nowego osiedla.

Realizacja zakładowego budownictwa mieszkaniowego warunkowana będzie fizycznym udziałem zakładów pracy w robotach wykończeniowych oraz zabezpieczeniem (w razie potrzeby) odpowiedniej ilości mieszkań na przekwaterowania rodzin z terenów przeznaczonych pod to budownictwo.

Prowadzone będą działania na rzecz zmniejszenia jednostkowych kosztów budownictwa między innymi poprzez wykorzystanie tzw. „plomb” na terenach uzbrojonych, efektywne wykorzystanie materiałów, stosowanie rozwiązań oszczędnościowych.

Od administracji mieszkań wymagać się będzie właściwego utrzymania i remontów zasobów.

Dla zwiększenia remontów mieszkań rozwijać się będzie potencjał wykonawczy przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i spółdzielczości mieszkaniowej

Do wykonania tych prac zachęcać się będzie także rzemiosło budowlane.

3. OCHRONA ŚRODOWISKA

Za podstawowe cele społeczno-gospodarcze w latach 1986–1990 w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego należy uznać:

- likwidację i unieszkodliwienie źródeł zanieczyszczenia wód i powietrza,
- utrzymanie w dobrym stanie naturalnym walorów krajobrazowych Roztocza i innych obszarów województwa,
- poprawę wyposażenia województwa w infrastrukturę techniczną, służącą ochronie środowiska,
- poprawę stanu estetycznego i porządkowego miast i osiedli wiejskich.

Osiągnięcie tak postawionych celów odbywać się będzie poprzez realizację określonego programu inwestycji związanych z ochroną wód, powietrza, gromadzeniem i unieszkodliwianiem odpadów oraz poprzez działania organizacyjno-kontrolne i propagandowe.

W ramach działalności inwestycyjnej zostanie zakończona

budowa oczyszczalni ścieków w Szczepieszynie oraz prowadzona będzie budowa i modernizacja oczyszczalni ścieków w miastach: Zamość, Tomaszów i Biłgoraj.

Przygotowywać się będzie lub zostanie rozpoczęta budowa urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków w większych ośrodkach gminnych (Tyszowce, Lubycza Królewska, Żółkiewka, Gorzków, Tarnogród, Werbkowice, Mirzec, Krasnobród)

Popierana będzie działalność istniejących spółek wodno-ściekowych, jak również tworzenie nowych w ośrodkach gminnych.

Budowa i rozbudowa centralnych źródeł ciepła w Tomaszowie, Hrubieszowie, Biłgoraju i Szczepieszynie wpłynie na zmniejszenie lokalnych emitorów zanieczyszczeń powietrza.

Konsekwentnie realizować się będzie program budowy wysypisk śmieci miejskich i gminnych.

W miejscowościach wiejskich programować i preferować się będzie budowę i organizację miejsc składowania odpadów i śmieci.

Podjęte zostaną przygotowania do budowy zakładowych oczyszczalni ścieków w mleczarniach w Biłgoraju, w Żółkiewce, w Tomaszowie, w Hrubieszowie, w Jarosławcu, w Łaszczowie, w Szczepieszynie oraz w Zakładach Mięsnych w Zamościu i Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Bodaczowie.

Na terenach posiadających deficyt wody prowadzona będzie budowa i rozbudowa zbiorników małej retencji i wodociągów.

W ramach działań bezinwestycyjnych prowadzona będzie konsekwentna działalność kontrolna służb ochrony środowiska i sanitarnych w stosunku do zakładów pracy, instytucji i osób prywatnych zanieczyszczających środowisko.

Poprzez prowadzenie odpowiedniej polityki, w tym również przez stosowanie odpowiednich instrumentów ekonomicznych, wymuszać się będzie na zakładach pracy budowę własnych oczyszczalni ścieków lub partycypację w budowie oczyszczalni komunalnych.

W procesie inwestycyjnym oraz działalności gospodarczej egzekwować się będzie stosowanie rozwiązań technicznych i technologii gwarantujących odpowiedni poziom ochrony środowiska naturalnego.

Tworzone będą warunki do umacniania Roztoczańskiego Parku Narodowego oraz do wydzielania i umacniania istniejących wielkoprzestrzennych obszarów chronionego krajobrazu, przy zastosowaniu racjonalnego rachunku w sferze możliwości prowadzenia działalności gospodarczej.

Propagowane będą prace o charakterze porządkowo-estetycznym w miastach i wsiach województwa, przy wykorzystaniu czynów społecznych ludności.

Podjęte zostaną również działania w celu popularyzacji wśród ludności, a szczególnie młodzieży, idei i zasad ochrony środowiska naturalnego

Na realizację zadań w ochronie środowiska będą, w sposób maksymalny, wykorzystywane środki funduszy celowych, przy założeniu preferencji dla zadań związanych z działalnością rad narodowych.

4. STAN SANITARNY

W działaniach na rzecz poprawy warunków zdrowotnych i życia ludności niezmiennie istotną rolę odgrywa stan sanitarny miast, wsi, zakładów produkcyjnych, obiektów użyteczności publicznej oraz higienizacja życia codziennego.

W strategii rozwoju województwa przewiduje się nasilenie działań odpowiednich służb na rzecz poprawy ogólnego stanu sanitarnego województwa.

Działalność kontrolna służb sanitarnych nakierowana będzie na utrzymanie wysokiego stanu higieny:

- w całym procesie obrotu mlekiem, począwszy od gromadzenia w zlewniach, podczas transportu do zakładów mleczarskich oraz w czasie jego przerobu na produkty spożywcze,
- w przetwórstwie mięsnym, w przemyśle tłuszczowym, w piekarnictwie i w innych branżach przemysłu spożywczego,
- w zakładach gastronomicznych i żywienia zbiorowego, a zwłaszcza w restauracjach, barach, stołówkach,
- w placówkach handlu detalicznego, głównie spożywczego,
- w przedszkolach, szkołach, internatach i innych obiektach oświaty i wychowania,
- w ośrodkach zdrowia, przychodniach, szpitalach, żłobkach i innych placówkach służby zdrowia.
- na dworcach autobusowych i kolejowych i w obiektach hotelowych,
- we wszystkich miastach oraz w miejscowościach turystycznych, jak Zwierzyniec, Krasnobród, Susiec, Józefów, ze zwróceniem szczególnej uwagi na funkcjonowanie gospodarki komunalnej (odpady, śmieci, zamykanie ulic itd).

Niezbędne jest podjęcie w miastach i w gminach budowy szaleatów publicznych. Prowadzone będzie wśród miast, gmin, wsi i zakładów pracy współzawodnictwo w zakresie porządku, estetyzacji.

Zagadnienia estetyki, czystości, ładu i porządku włączone zostaną do procesu nauczania i wychowania dzieci i młodzieży, do zakresu zimowych szkoleń rolniczych na wsi.

5 OŚWIATA I WYCHOWANIE

Jako główne cele planu na lata 1986—1990 w dziedzinie oświaty i wychowania uznano:

- zapewnienie lepszych warunków realizacji programu nauczania w szkołach podstawowych oraz rozszerzenia opieki przedszkolnej,
- podniesienie poziomu nauczania we wszystkich typach szkół oraz elastyczne dostosowanie struktury kształcenia w szkołach zawodowych od potrzeb gospodarki województwa.

Dla osiągnięcia tych celów planuje się skierowanie zasadniczej uwagi organizacyjno-inwestycyjnej na poprawianie i kształtowanie korzystnych warunków lokalowych i kadrowych szkolnictwa podstawowego oraz wychowania przedszkolnego, w tym zwłaszcza na terenach wiejskich.

Kolejność rozwiązywania problemów lokalowych wyznaczać będą prognozy demograficzne.

Pomoc finansowa i materiałowa na popieranie inwestycyjnych czynów społecznych kierowana i uzależniona będzie od wielkości potrzeb, stopnia przygotowania inwestycji i tempa budowy.

Przewiduje się, że działalność inwestycyjna w latach 1986—1990 spowoduje uzyskanie 1,5 tys. miejsc w przedszkolach, co umożliwi zwiększenie odsetka dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym z 40% w 1985 roku do 50% w 1990 roku oraz uzyskania 250 pomieszczeń do nauki w szkołach podstawowych.

Zakłada się, że uzyskane zostaną dodatkowe efekty poprawiające warunki funkcjonowania oświaty poprzez działalność Społecznych Komitetów Pomocy Szkole.

Zamierza się łączyć nakłady państwa na inwestycje w oświacie ze środkami społecznymi.

Podjęte zostaną działania w zakresie zorganizowania bazy szkolnej dla dzieci upośledzonych, wymagających specjalnej troski i odrębnego nauczania.

Usprawniane będzie dowożenie dzieci do szkół oraz rozszerzany zasięg dożywiania między innymi przez: uwzględ-

nianie potrzeb bazy żywieniowej przy realizacji nowych obiektów i modernizacji już istniejących i zabezpieczenie niezbędnego sprzętu.

W celu przeciwdziałania patologii społecznej, wśród dzieci i młodzieży zagrożonej alkoholizmem i narkomanią, podjęte zostaną działania zmierzające do tworzenia zespołów socjoterapii, klas specjalnych, świetlic socjoterapeutycznych i innych

Możliwość kontynuowania nauki w szkolnictwie ponadpodstawowym kierunkowana będzie przede wszystkim na szkolnictwo zawodowe.

Zakłada się wzrost liczby uczniów w szkołach zawodowych o 3—3,5 tys.

Preferowane będą zawody budowlane, dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej, dla usług, dla ochrony zdrowia i inne wynikające z bilansu kadr.

Nabór do liceów ogólnokształcących w miastach utrzymywany będzie na poziomie z 1985 roku, to jest 4.800 uczniów, natomiast w stosunku do liceów, zlokalizowanych na terenach wiejskich i mających trudności z naborem uczniów, rozważana będzie ewentualność przeprofilowania na szkoły zawodowe.

Potrzeby kadr wykwalifikowanych w wybranych działach gospodarki narodowej (wykształcenie średnie i zasadnicze zawodowe — tys. osób):

- Budownictwo — 1,1
- Rolnictwo (całe) — 10,6
- Przemysł rolnospożywczy — 1,9
- Oświata — 0,4
- Ochrona zdrowia — 1,6

Umacniać się będzie i rozszerzać kształcenie kadr dla oświaty i wychowania na bazie funkcjonujących w województwie studiów nauczycielskich oraz poprzez rozwijanie systemu współpracy z uczelniami wyższymi, w tym szczególnie z UMCS.

Położony zostanie szczególny nacisk na podnoszenie kwalifikacji zawodowych nauczycieli poprzez różnokierunkowy system dokształcania.

Przewiduje się, że liczba nauczycieli ogółem wzrośnie o około 400, natomiast z wykształceniem pedagogicznym o 750—300. W przestrzennym rozmieszczeniu kadry pedagogicznej preferowane będą placówki oświatowo-wychowawcze i szkoły wiejskie.

System zachęt materialnych oraz wspieranie rozwoju w różnych formach budownictwa mieszkaniowego, stanowić będzie podstawowy instrument zachęcający do podejmowania pracy na tych terenach.

Rozwój bazy lokalowej internatów będzie ściśle skorelowany z kształceniem w preferowanych zawodach, jak: nauczyciele, średni personel medyczny, zawody budowlane.

Zakłada się, że działalność inwestycyjna spowoduje o 180 wzrost liczby miejsc w internatach

W szkolnictwie wyższym umacniana i rozwijana będzie Akademia Rolnicza w Zamościu.

Rozważone zostaną możliwości zorganizowania kształcenia na poziomie wyższym nauczycieli i konserwatorów zabytków.

6. OCHRONA ZDROWIA I OPIEKA SPOŁECZNA

Podstawowymi celami działalności w latach 1986—1990 w dziedzinie ochrony zdrowia i opieki społecznej będą:

- wydatne podniesienie poziomu zaspokojenia potrzeb społecznych, zarówno w zakresie leczenia otwartego, jak i zamkniętego,
- zapewnienie możliwie najlepszej opieki oraz warunków życia ludziom potrzebującym pomocy.

Osiągnięcie tych celów wymagać będzie przede wszystkim zwiększenia stanu zatrudnienia kadry medycznej, od-

czuwalnego rozwoju bazy lokalowej lecznictwa otwartego i zamkniętego, poprawy funkcjonowania i wyposażenia technicznego placówek służby zdrowia, a także podejmowania szerszych działań zmierzających do eliminowania głównych zagrożeń ze strony skażeń środowiska naturalnego, czynników szkodliwych w miejscu pracy i nauki, złego stanu sanitarnego żywności oraz niepożądanych zachowań zdrowotnych ludności, a zwłaszcza niehigienicznego trybu życia, alkoholizmu, palenia tytoniu.

W ramach tych działań i w zwalczaniu podstawowych zagrożeń dominować będzie profilaktyka, a równocześnie koncentracja sił i środków na zapewnieniu podstawowej opieki zdrowotnej, profilaktyczno-leczniczej opiece nad matką i dzieckiem, zaspokajaniu potrzeb i opiece nad ludźmi starszymi i niepełnosprawnymi.

Utworzone zostaną 3 poradnie wojewódzkie: kardiologiczna, onkologiczna i poradnia zdrowia psychicznego.

Działalność inwestycyjna organizowana i koncentrowana będzie w pierwszej kolejności na uzupełnianiu podstawowej ogólnodostępnej sieci ośrodków i przychodni zdrowia oraz na budowie Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego i poprawie funkcjonowania istniejących szpitali. Inne inicjatywy inwestycyjne mogą być podejmowane w zasadzie w oparciu o własne, lokalne możliwości realizacyjne.

O przestrzennym rozmieszczeniu planowanych zamierzeń inwestycyjnych w lecznictwie otwartym decydować będzie stan techniczny aktualnie użytkowanych obiektów, znaczenie regionalne danej miejscowości (preferowane będą przyszłe ośrodki ponadgminne), a także udział i zaangażowanie społeczeństwa w realizacji nowych inwestycji.

Realizacja polityki inwestycyjnej powinna w latach 1986—1990 przynieść efekty w postaci poprawy bazy i technicznych warunków funkcjonowania szpitali w Tomaszowie, Bilgoraju i Radecznicy. Przewiduje się, że I etap budowy Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Zamościu zakończony zostanie w 1990 roku.

Realizowana będzie budowa 8 nowych ośrodków zdrowia w: Nieliszu, Księżpolu, Gorzkowie, Rudniku, Telatynie, Mirczu, Izbicy, Krasnobrodzie.

Poprawione zostaną warunki funkcjonowania przychodni zdrowia w Zamościu i Tomaszowie (budynek PZMoł.).

Przewiduje się oddanie do użytku I etapu bazy dla Wojewódzkiej Kolumny Transportu Sanitarnego oraz poprawienie warunków lokalowych 15 aptek, między innymi w Izbicy, Księżpolu, Nieliszu, Telatynie, Gorzkowie, Rudniku, Mirczu i Tarnogrodzie.

Potrzeby w zakresie zorganizowanej opieki społecznej rozstrzygane będą głównie poprzez rozwój sieci wiejskich domów rolnika.

Zapewnione zostaną środki finansowe na pomoc społeczną, a ich wielkość wzrastać będzie proporcjonalnie do liczby osób otrzymujących świadczenia, wzrostu kosztów utrzymania.

Tworzone będą również warunki do rozwoju sieci punktów PCK, których liczba winna się zwiększyć o około 10.

W celu poprawy opieki zdrowotnej i warunków życia osób niepełnosprawnych w latach 1986—1990 zapewni się otwarcie specjalistycznego sklepu ze sprzętem inwalidzkim, wyposażenie w nowoczesny sprzęt oddziału rehabilitacji leczniczej w szpitalu w Hrubieszowie, powołanie wyjazdowej ekipy rehabilitacyjnej i punktu zaopatrzenia ortopedycznego w ZOZ w Bilgoraju oraz utworzenie specjalistycznych gabinetów chirurgicznych na bazie nowooteartej przychodni specjalistycznej w Zamościu.

Wśród działań organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem i pracą służby zdrowia i opieki społecznej naczelnym miejscem zajmować będzie pozyskiwanie kadr. Proces ten będzie uwzględniał przede wszystkim zwiększenie liczby

młodzieży kształconej w szkołach przygotowujących średni personel medyczny.

W ramach tych działań podjęte zostaną starania o poprawienie warunków funkcjonowania szkoły medycznej w Tomaszowie i w Zamościu.

Poprzez umożliwienie lekarzom budowy własnych domków jednorodzinnych, wykup mieszkań od spółdzielni mieszkaniowych, budowę domów wielorodzinnych dla kadry medycznej oraz hoteli pracowniczych, tworzone będą warunki zachęcające do podejmowania pracy w województwie przez kadrę medyczną i z wyższym wykształceniem.

Przyrost zatrudnienia kadry medycznej winien zaspokoić podstawowe potrzeby lecznictwa zamkniętego, wynikające z planowanego przyrostu bazy materialnej oraz potrzeby lecznictwa otwartego, w tym głównie wiejskich ośrodków zdrowia, gdzie zapewniczna zostanie obsada przynajmniej jednego lekarza medycyny i stomatologa, w każdej z tych placówek, łącznie zatrudnienie kadry medycznej zwiększone zostanie o 235 lekarzy medycyny, 70 stomatologów, 20 farmaceutów i o 754 pielęgniarek.

Prowadzone będą systematyczne działania na rzecz poprawy wyposażenia służby zdrowia w sprzęt i aparaturę medyczną, a także środki transportu, co powinno zapewnić wymianę sprzętu o dużym stopniu zużycia i przestarzałego technicznie, wyposażenie tworzonych nowych gabinetów lekarskich, bieżące odtworzenie taboru samochodowego.

7. KULTURA I SZTUKA

Sytuacja w dziedzinie kultury i sztuki województwa wymaga w latach 1986—1990 skierowania głównego wysiłku programowo-organizacyjnego na aktywizację upowszechniania i zaspokajania potrzeb kulturalnych społeczeństwa, a także na tworzenie materialnych warunków rozwoju tej dziedziny życia. Wymaga to:

- podniesienia poziomu i rozszerzenia zakresu działalności kulturalnej,
- umocnienia roli i znaczenia wojewódzkich instytucji i ośrodków kultury,
- rozszerzenia zakresu prac związanych z ochroną i zachowaniem zabytków i dóbr kultury.

W systemie upowszechniania kultury w województwie podstawową rolę, jako ośrodki życia kulturalno-wychowawczego, pełnić będą domy kultury, kluby rolnika, świetlice, biblioteki.

Zamierza się umacniać i rozwijać bazę lokalową tych obiektów.

Przewiduje się, że liczba domów kultury w województwie wzrośnie o około 10, bibliotek o 20, zaś klubów i świetlic

Tworzone będą warunki kadrowe, materialne i organizacyjne do zapewnienia wiodącej roli w upowszechnianiu kultury amatorskiemu ruchowi artystycznemu (zespoły artystyczne, twórcy ludowi i inne).

Rozszerzać się będzie możliwości prezentacji i konfrontacji dorobku artystycznego poszczególnych środowisk twórczych i zespołów artystycznych.

Wzmocniona zostanie rola i oddziaływanie organizacyjno-metodyczne, merytoryczne i koordynacyjne instytucji, stowarzyszeń i wojewódzkich placówek kultury (WDK, BWA, Muzeum Okręgowe, WMBP, BEiDZ) na środowiska twórcze, zakłady pracy oraz jednostki organizacyjne kultury i sztuki.

W celu zabezpieczenia warunków do pełnienia tych funkcji będzie potrzeba podjęcia działań na rzecz rozbudowy bazy lokalowej Wojewódzkiego Domu Kultury i budowy kina w Zamościu, rozbudowy Domu Kultury w Bilgoraju i rozwoju szkół muzycznych w Zamościu poprzez podjęcie budowy obiektów szkoły przy pomocy środków finanso-

wych PAX, rozbudowy własnej bazy poligraficznej oraz możliwie szybkiego udostępnienia pomieszczeń dla Muzeum Okręgowego w Zamościu.

Wzbogaceniu form i zakresu działalności kulturalnej służyć powinno powołanie Wojewódzkiej Rady Kultury, Zespołu Pieśni i Tańca Ziemi Zamojskiej, zacieśnienie współpracy z wyższymi uczelniami artystycznymi, szczególnie ASP w Krakowie, UMCS w Lublinie i WSP w Rzeszowie, rozszerzenie i ożywienie działalności towarzystw regionalnych, a także rozszerzenie i usystematyzowanie ruchu wydawniczego.

Uznaje się za konieczne opracowanie, przy udziale ośrodków naukowych „Raportu o Stanie Kultury na Zamojszczyźnie”, który będzie następnie podstawą do opracowania perspektywicznego rozwoju kultury w województwie zamojskim.

Rozbudowa bazy podstawowej placówek i obiektów kultury oparta będzie o miejscowe inicjatywy i możliwości realizacyjne, zaś pomoc finansowo-materiałowa ze szczebla wojewódzkiego kierowana przede wszystkim do środowisk i ośrodków, w których najlepiej funkcjonuje i rozwija się ruch kulturalny oraz zapewniających prawidłowe przygotowanie i gwarantujących dobre tempo realizacji podjętych zadań.

Od jednostek, instytucji i zakładów pracy gospodarki uspołecznionej wymagać się będzie udostępniania pomieszczeń oraz udziału w rozbudowie podstawowej bazy lokalowej (kluby, świetlice, biblioteki, domy kultury), a także ściślejszej i szerszej współpracy z placówkami kultury w organizowaniu życia kulturalnego w środowiskach, w których funkcjonują.

Utrzymany i rozszerzany będzie zakres imprez o charakterze ogólnopolskim i ponadregionalnym, w tym szczególnie teatralnych, muzycznych, folklorystycznych, fotograficznych i plastycznych (Zamojskie Lato Teatralne, Zamojskie Dni Muzyki, Jazz na Kresach, Międzynarodowe Spotkania Wokalistów Jazzowych, Konkurs Gitary Klasycznej, Sejmik Wiejskich Zespołów Teatralnych w Tarnogrodzie i inne).

Znaczący wkład w aktywizację i rozwój kultury, nie tylko regionu zamojskiego, powinien wnieść utworzony w 1986 roku Obywatelski Komitet Akademii Zamojskiej, którego głównym celem jest reaktywowanie w Zamościu Wszechnicy Obywatelskiego Wychowania.

Główny program ochrony zabytków stanowić będą prace związane z rewaloryzacją Starego Miasta w Zamościu. Zakres tych prac determinowany będzie możliwościami wykonawczymi O/PP PKZ w Zamościu i środkami finansowymi uzyskanymi na ten cel ze szczebla centralnego (fundusz rozwoju kultury) oraz od przyszłych użytkowników remontowanych obiektów zabytkowych.

Planuje się między innymi zakończenie prac renowacyjnych Bastionu VII przy ul. Łukasińskiego wraz z kurtyną i poterną, Bramy Lubelskiej Starej, Bramy Lubelskiej Nowej, zespołu kamienic ormiańskich i hotelu „VICTORIA” przy Rynku Wielkim, kamieniczek przy Rynku Solnym, Domu Dziecka przy Rynku Wodnym oraz Domu Wycieczkowego PTTK.

Przyspieszeniu i usystematyzowaniu prac rewaloryzacyjnych służyć powinien utworzony w 1986 roku Społeczny Komitet Odnowy Starego Miasta w Zamościu.

Ponadto przewiduje się rozszerzenie prac renowacyjnych i konserwacyjnych zabytkowych obiektów parkowych, za kończenie ewidencjonowania wszystkich rodzajów zabytków w województwie oraz prowadzenie prac archeologiczno-badawczych na terenie całego województwa.

8. SPORT I TURYSTYKA

Podstawowymi celami społecznymi w dziedzinie kultury

fizycznej, sportu i turystyki, jakie zamierza się osiągnąć w latach 1986—1990, są:

- zapewnienie społeczeństwu lepszych warunków do uczestnictwa w różnych formach działalności sportowej, rekreacyjnej i turystycznej,

- podniesienie poziomu sportu wyczynowego.

Uzyskanie powyższych celów polityki w obszarze kultury fizycznej, sportu i turystyki wymagać będzie w województwie poprawy bazy materialnej i poziomu organizacyjnego turystyki, wypoczynku i sportu.

W strukturze przestrzennej podstawowymi jednostkami, w których preferowany i koncentrowany będzie rozwój ruchu turystycznego, będą: Zamość, Tomaszów Lubelski, Zwierzyniec, Krasnobród, Susiec, Józefów oraz rejon Rostocza.

W zależności od stanu zagospodarowania oraz funkcji prowadzona będzie zróżnicowana przestrzennie polityka wyposażania tych ośrodków w infrastrukturę do obsługi ruchu turystycznego (zajazdy, hotele, campingi, sklepy, usługi, ośrodki wypoczynkowe).

Poprawa wykorzystania walorów turystyczno-wypoczynkowych Zamojszczyzny wymagać będzie wydatnej poprawy obsługi hotelowo-gastronomicznej. Chodzi tu o poprawę organizacji funkcjonowania hoteli, restauracji, barów, o urozmaicenie „menu”, o poprawę kultury obsługi turystów.

Zakłada się, że w tym zakresie w latach 1986—1990 uzyska się wzrost o 1050 miejsc w bazie turystyczno-wczasowej.

W ramach działań inwestycyjno-remontowych przewiduje się podjęcie przez pion WZSR „SCH” budowy zajazdów turystycznych w Tomaszowie, Krasnobrodzie i Zwierzyncu, powodujących zwiększenie liczby miejsc o około 150, organizację przez PTTK campingów w Zwierzyncu i Suścu na 200 miejsc oraz uzyskanie 220 miejsc noclegowych w domu wycieczkowym w Zamościu, budowę hotelu na 80 miejsc w Tomaszowie.

W miejscowościach o dużym nasileniu ruchu turystycznego tworzone będą możliwości do rozwoju nieuspołecznionej bazy noclegowej (kwatery prywatne, pensjonaty, pokoje gościnne).

Podjęte zostaną działania na rzecz poprawy informacji turystycznej i rozwoju działalności wydawniczej (informatory, foldery, publikacje itp.) oraz utrzymania i wytyczania nowych szlaków turystycznych obejmujących najatrakcyjniejsze, pod względem wypoczynkowym i poznawczym, tereny województwa.

Zakładom pracy tworzone będą możliwości budowy własnej bazy czasowo-wypoczynkowej, ale pod warunkiem właściwego zabezpieczenia spraw związanych z ochroną środowiska.

Utrzymane i umacniane będą, pod względem organizacyjnym, dotychczas organizowane imprezy turystyczno-rekreacyjne o znaczeniu ponadregionalnym i wojewódzkim.

Rozszerzony zostanie zakres usług świadczonych przez „GROMADE”, „ORBIS”, „JUVENTUR”, związanych z organizacją i obsługą turystyki grupowej.

We wszystkich miastach udostępnione zostaną nowe tereny pod ogródki działkowe.

W zakresie rozwoju sportu wyczynowego zamierza się umacniać i preferować rozwój dyscyplin sportowych nie wymagających specjalistycznej bazy i dużych środków na ich utrzymanie, podnosić poziom organizacyjny i szkoleniowy w klubach oraz wyraźnie zwiększyć udział dyscyplin sportowych w wyższych klasach regionalnych i w ligach państwowych, w tym zwłaszcza w III i II.

Zapewni się ściślejszą współpracę z Akademią Wychowania Fizycznego w zakresie dokształcania i pozyskiwania kadr.

Rozwój bazy sportowej oparty będzie na lokalnych inicjatywach i możliwościach realizacyjnych.

Kierowanie pomocy finansowej na realizację obiektów sportowych preferowane będzie do ośrodków, w których dobrze rozwija się i funkcjonuje działalność sportowo-rekreacyjna, wytypowanych pod przyszłe miasta i ośrodki poradgminne, a przede wszystkim zapewniających duży udział finansowy oraz dobre tempo realizacji podjętych zadań.

Rozwój bazy sportowej oparty będzie na lokalnych potrzebach miejscowego sportu.

Młodzież harcerska otrzyma ośrodek wypoczynku letniego (stanica harcerska) w Majdanie Sopockim. Od organizacji i stowarzyszeń kultury fizycznej wymagać się będzie aktywizacji działalności sportowo-rekreacyjnej, rozwoju sportu masowego, zwłaszcza na wsi i osiedlach mieszkaniowych oraz szerszego włączenia do organizacji i przeprowadzania imprez sportowo-rekreacyjnych przez zakłady pracy.

V. ZAMOŚĆ

W całokształcie strategii społeczno-gospodarczej województwa ważne miejsce zajmuje miasto Zamość, jako centralny ośrodek wojewódzki.

Założenia polityki województwa wobec Zamościa na lata 1986—1990 zmierzać będą do:

- umocnienia miasta, jako głównego ośrodka obsługi ludności i gospodarki województwa i głównego ośrodka obsługi ruchu turystycznego napływającego do województwa,
- poprawy funkcjonowania dziedzin gospodarki miejskiej bezpośrednio wpływających na warunki życia mieszkańców miasta.

Zakłada się, że w latach 1986—1990 następował będzie umiarkowany ilościowy rozwój miasta, około 1,5 tys. osób rocznie oparty przede wszystkim o wewnętrzny przyrost naturalny, a w mniejszym, niż dotychczas stopniu, o napływ ludności do miasta.

Przyjęcie założenia umiarkowanego rozwoju miasta wynika z braku realnych możliwości znacznego zwiększenia miejsc pracy i zwiększenia rozmiarów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego oraz z konieczności skupienia wysiłków inwestycyjnych na dokończeniu realizacji inwestycji rozpoczętych i podjęcia budowy obiektów dla uzyskania radykalnej poprawy sytuacji w oświacie.

Wynika też z konieczności skierowania środków finansowych i potencjału wykonawczego na realizację w Zamościu zadań ważnych dla całego województwa. Chodzi tu o budowę szpitala wojewódzkiego, o rozbudowę bazy dla potrzeb Akademii Rolniczej, o budowę obiektu dla Wojewódzkiego Urzędu Poczty i Wojewódzkiego Urzędu Telekomunikacji oraz innych zadań.

W programie rozwoju Zamościa w latach 1986—1990 dominować będą działania jakościowe obejmujące:

- poprawę układu i stanu sieci wodociagowych, ciepłowniczych, gazociagowych w celu lepszego i bezawaryjnego zaopatrzenia mieszkańców w wodę, ciepło, gaz,
- nadrobienie opóźnień w rozwoju sieci szkół podstawowych i przedszkoli w celu zlikwidowania nauczania na trzy zmiany i braku miejsc w przedszkolach,
- usprawnienia układu komunikacyjnego miasta, eliminujące z centrum miasta uciążliwość linii kolejowych poprzez skierowanie pociągów towarowych do dzielnicy przemysłowej torem przyległym do LHS oraz podjęcie budowy wschodniej obwodnicy miasta.

Przewiduje się, że rozwój miasta w latach 1986—1990 następował będzie w obecnych jego granicach, a polityka przestrzenna zmierzać będzie do wykształcenia centralnych funkcji administracyjno-usługowych i mieszkalnych wzdłuż osi Lublin—Tomaszów Lubelski.

Zakłada się zakończenie budowy osiedla modelowego

Nowe Miasto II (PR-5), które poprzez kształtowane nowe centrum przy ul. Partyzantów i zespół Starego Miasta, stanowić będzie atrakcyjny układ urbanistyczny.

Kontynuowana będzie renowacja Starego Miasta z nakierowaniem na większe i lepsze wykorzystanie tej bazy do obsługi ruchu turystycznego.

Od Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego oraz od jednostek prowadzących zakłady gastronomiczne wymagać się będzie poprawy jakości usług hotelarskich i funkcjonowania gastronomii.

Umacniać się będzie kulturalne funkcje Zamościa. Wspólnie ze Stowarzyszeniem „PAX” podejmie się budowę szkoły muzycznej I i II stopnia.

VI. OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

W strategii rozwojowej bardzo ważnym zadaniem jest troska o bezpieczeństwo pożarowe województwa.

Działania w tym zakresie prowadzone będą na płaszczyźnie podnoszenia efektywności działań prewencyjnych i rozwijania wśród społeczeństwa znajomości zasad bezpieczeństwa pożarowego oraz w płaszczyźnie poprawy operacyjnego zabezpieczenia działań ratowniczo-gaśniczych.

Zakłada się uzyskać poprawę jakości i efektywności prowadzonych działań kontrolnych oraz na odcinku szkolenia.

Nawiązana zostanie ściślejsza współpraca z zainteresowanymi jednostkami (inwestor, biuro projektów, wykonawca) w zakresie przestrzegania wymogów ochrony przeciwpożarowej w zamierzeniach inwestycyjnych.

W celu zabezpieczenia wody dla potrzeb ochrony przeciwpożarowej realizowany będzie program budowy zbiorników retencyjnych.

Prowadzona będzie budowa strażnic pożarnych dla ochotniczych straży pożarnych, głównie przy pomocy czynów społecznych i środków funduszu prewencyjnego PZU. Zakłada się, że rocznie oddawać się będzie do użytku 10 obiektów tego typu.

Jednocześnie poprawiać się będzie wyposażenie jednostek pożarowych w samochody bojowe, sprzęt gaśniczy i środki łączności.

Przewiduje się zespół działań na rzecz organizacyjnego i technicznego umocnienia jednostek zawodowych straży pożarnych, między innymi rozbudowę zaplecza warsztatowo-garażowych oraz zapewnienia mieszkań dla kadry oficerskiej pożarnictwa.

VII. FUNKCJONOWANIE TERENOWYCH ORGANÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

Powodzenie w realizacji nakreślonej na lata 1986—1990 strategii rozwoju województwa zamojskiego zależne będzie w dużym stopniu od sprawności działania Urzędu Wojewódzkiego i jego agend oraz urzędów miast i urzędów gmin.

W tym celu zamierza się systematycznie usprawniać obsługę interesantów i załatwianie spraw obywateli, zwłaszcza z zakresu rolnictwa, indywidualnego budownictwa, wykonywania usług i rzemiosła, handlu i innych spraw.

Do pracy w administracji dobierać się będzie kandydatów z odpowiednim wykształceniem i właściwą postawą polityczną i moralną.

Od pracowników administracji wymagać się będzie właściwej kultury i jakości obsługi obywateli.

Zamierza się podjąć program poprawy warunków pracy w Urzędzie Wojewódzkim poprzez dobudowę skrzydła, w 12 gminach na drodze budowy nowych budynków administracyjnych (często wspólnych z innymi instytucjami) i w 15 jednostkach poprzez modernizację i remonty budynków istniejących. Realizacja powyższych zamierzeń w zakresie poprawy warunków pracy w urzędach zależna

będzie od możliwości finansowych i decyzji właściwych rad narodowych.

Czynić się będzie systematyczne starania na rzecz poprawy wyposażenia Urzędu Wojewódzkiego i urzędów stopnia podstawowego w urządzenia do małej poligrafii, w maszyny do pisania i liczenia i w inne urządzenia.

Podjąć się będzie także starania o zabezpieczenie mieszkań dla specjalistycznych kadr zatrudnionych w administracji państwowej i podległych agendach.

Opracowanie:

Wojewódzka Komisja Planowania
Urzędu Wojewódzkiego
w Zamościu

Poz 69

UCHWAŁA NR XXII/150/87
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Zamościu
z dnia 29 maja 1987 roku

w sprawie powiększania dochodów Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Kultury.

Na podstawie art. 9 pkt. 6 i 7 ustawy z dnia 4 maja 1982 roku o Narodowej Radzie Kultury oraz o Funduszu Rozwoju Kultury (Dz. U. Nr 14 poz. 111) oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 roku o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z późn. zmianami) — Wojewódzka Rada Narodowa po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Upowszechniania Kultury WRN uchwala, co następuje:

§ 1.

W celu powiększania dochodów Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Kultury na terenie województwa zamojskiego wprowadza się:

— stałą dopłatę w wysokości 5% do cen biletów wstępu na estradowe imprezy kulturalne organizowane na terenie województwa zamojskiego.

§ 2.

Wylacza się z wprowadzenia dodatkowych dopłat imprezy organizowane dla dzieci i młodzieży szkolnej.

§ 3.

Dopłaty wymienione w § 1 pkt. 1 pobiera się z cenami biletów

Poz. 70

UCHWAŁA NR XXII/152/87
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Zamościu
z dnia 29 maja 1987 roku

w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Funduszu Młodzieży.

Na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 roku o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41 z późn. zmianami) w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. Prawo Budżetowe (Dz. U. Nr 56 poz. 182) oraz § 1, 3 i 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia, wykorzystania i zarządzania Państwowym Funduszem Młodzieży — Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Tworzy się na terenie województwa zamojskiego Wojewódzki Fundusz Młodzieży zwany dalej „Funduszem”.

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

1. Podstawowe dane liczbowe charakteryzujące WPSG na lata 1986—1990 — zał. 1.
2. Wykaz inwestycji przewidzianych do realizacji w ramach nakładów inwestycyjnych Wojewódzkiej Rady Narodowej, środków funduszy celowych oraz innych środków w WPSG na lata 1986—1990 — zał. 2.
3. Szacunek środków finansowych dla miast, gmin, na popieranie czynów społecznych i na kapitalne remonty w latach 1986—1990 — zał. 3.

§ 4.

Uzyskane wpływy przekazywane będą na konto Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Kultury.

§ 5.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do Młodzieżowej Agencji Kultury ZSMP oraz innych organizacji i stowarzyszeń społeczno-kulturalnych o zorganizowanie co najmniej jednej imprezy rocznie, z której dochód przeznaczony będzie na Wojewódzki Fundusz Rozwoju Kultury.

§ 6.

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Zamojskiemu.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zamojskiego.

Wojewódzkiej Rady Narodowej
Przewodniczący

Mieczysław Janisławski

Akcji Socjalnej Młodzieży,

- 3) środki przekazywan przez rady narodowe z nadwyżek budżetowych,
- 4) środki przekazywane z funduszu centralnego,
- 5) dobrowolne wpłaty, darowizny, zapisy osób fizycznych i prawnych oraz środki przekazywane przez fundacje,
- 6) wpłaty z imprez celowych organizowanych na rzecz wojewódzkiego funduszu,
- 7) spłaty pożyczek wraz z odsetkami udzielonych ze środków funduszu wojewódzkiego,
- 8) wpłaty z zysku do podziału osiągniętego w ciągu pierwszych trzech lat w ramach przedsięwzięć gospodarczych finansowanych ze środków funduszu wojewódzkiego w wysokości:
 - a) 20% zysku do podziału (nadwyżki bilansowej) w przypadku finansowania do 50% wartości kosztorysowej przedsięwzięcia,
 - b) 30% zysku do podziału (nadwyżki bilansowej) w przypadku finansowania ponad 50% wartości kosztorysowej przedsięwzięcia,
- 9) dotacje z budżetu Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zamościu.

§ 4.

Środki funduszu przeznacza się na wspieranie:

- 1) czynów społecznych o charakterze lokalnym podejmowanych na rzecz dzieci i młodzieży,
- 2) przedsięwzięć gospodarczych o charakterze lokalnym podejmowanych przez młodzież,
- 3) rozwoju działalności gospodarczej organizacji młodzieżowych,
- 4) inicjatyw o charakterze lokalnym podejmowanych przez młodzież w zakresie rozwoju budownictwa mieszkaniowego,
- 5) działalności wydawniczej dla dzieci i młodzieży

- 6) działalności młodzieżowych placówek kulturalnych, sportowych i turystycznych oraz działalności kulturalno-rozrywkowej,
- 7) przedsięwzięć o charakterze lokalnym związanych z rozwojem młodzieżowej bazy kulturalnej, sportowej i turystyczno-wypoczynkowej,
- 8) przedsięwzięć związanych z rozwojem młodzieżowego ruchu wynalazczego, w tym w szczególności w zakresie mikroelektroniki i mikroinformatyki,
- 9) przedsięwzięć związanych z podnoszeniem wiedzy młodzieży,
- 10) pomocy dla sierot i wychowanków domów dziecka oraz młodzieży dotkniętej inwalidztwem i niepełnosprawną,
- 11) pomocy dla rodziców i opiekunów młodzieży, udzielanej w przypadkach określonych w odrębnych przepisach.

§ 5

Nie wykorzystane środki finansowe przechodzą na następny rok budżetowy

§ 6

Zobowiązuje się Wojewodę Zamojskiego do opracowywania planów finansowych określających przychody i rozchody funduszu.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Zamojskiemu.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Zamojskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
Mieczysław Janisławski

